

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

9 septembrie 2020*

„Regim lingvistic – Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori în domeniul auditului – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului la germană, franceză și engleză – Limbă de comunicare – Regulamentul nr. 1 – Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut – Discriminare întemeiată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Proportionalitate”

În cauza T-437/16,

Republica Italiană, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato,

reclamantă,

susținută de

Regatul Spaniei, reprezentat de L. Aguilera Ruiz, în calitate de agent,

intervenient,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Gattinara și de D. Milanowska, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Anunțului de concurs general EPSO/AD/322/16 în vederea constituirii unor liste de rezervă de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7) (JO 2016, C 171 A, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din doamna M. J. Costeira, președintă, domnul D. Gratsias (raportor) și doamna M. Kancheva, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 5 decembrie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: italiana.

Hotărâre

I. Istoricul cauzei

- 1 La 12 mai 2016, Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO), creat în temeiul Deciziei 2002/620/CE a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social, a Comitetului Regiunilor și a Ombudsmanului European din 25 iulie 2002 (JO 2002, L 197, p. 53, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 247), a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* Anunțul de concurs general EPSO/AD/322/16 în vederea constituirii unor liste de rezervă de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7) (JO 2016, C 171 A, p. 1, denumit în continuare „anunțul atacat”). Astfel cum se precizează în acest anunț, pe baza listelor respective, instituțiile Uniunii Europene, „în principal Comisia Europeană, la Bruxelles, și Curtea de Conturi a Uniunii Europene, la Luxemburg”, ar recruta noi funcționari publici ai Uniunii.
- 2 În introducerea anunțului atacat se indică de asemenea că acesta, împreună cu dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 27 februarie 2015 (JO 2015, C 70 A, p. 1, denumite în continuare „dispozițiile generale”), constituie cadrul obligatoriu din punct de vedere juridic care guvernează procedura de selecție în cauză. Se precizează însă că anexa II la dispozițiile generale, intitulată „Orientările generale ale Colegiului șefilor de administrație privind utilizarea limbilor în cadrul concursurilor EPSO”, nu se aplică procedurii de selecție în cauză și se înlocuiește cu dispozițiile anexei II la anunțul atacat.
- 3 Punctul 1.3 din dispozițiile generale cuprinde o secțiune intitulată „Competențe lingvistice”, care indică cele ce urmează:

„În funcție de concurs, vi se va cere să demonstrați ce limbi oficiale ale Uniunii Europene [...] stăpâniți. Ca regulă generală, trebuie să cunoașteți temeinic [nivelul C1 din Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi (CECRL)] una dintre limbile oficiale ale Uniunii [...] și să cunoașteți în mod satisfăcător (nivelul B2 din CECRL) o a doua limbă, însă, în anunțurile de concurs pot fi impuse condiții mai stricte (acesta este cazul, în special, pentru profilurile lingvistice). Cu excepția unei mențiuni contrare în anunțul de concurs, alegerea celei de a doua limbi va fi de regulă restrânsă la limba engleză, franceză sau germană [...].

Pe baza unei vechi practici a instituțiilor [Uniunii] în ceea ce privește limbile utilizate pentru comunicarea internă și luând în considerare necesitățile serviciilor în ceea ce privește comunicarea externă și gestionarea dosarelor, limbile engleză, franceză și germană sunt în continuare cel mai frecvent folosite.

Opțiunile privind a doua limbă pentru concursuri au fost definite în funcție de interesul serviciului. Conform acestui criteriu, persoanele nou-recutate trebuie să fie imediat operaționale și să poată comunica în mod eficace în activitatea lor zilnică. În caz contrar, funcționarea eficace a instituțiilor ar fi grav afectată.

În scopul asigurării egalității de tratament, toți candidații, inclusiv cei a căror primă limbă oficială este una dintre aceste trei limbi, trebuie să susțină testul în a doua limbă, aleasă dintre aceste trei limbi. Evaluarea competențelor specifice permite astfel instituțiilor să determine capacitatea candidaților de a fi imediat operaționali într-un mediu care corespunde îndeaproape realității cu care se vor confrunta la locul de muncă. Aceste dispoziții nu aduc atingere posibilității de a urma ulterior un curs de formare lingvistică cu scopul de a dobândi capacitatea de a lucra într-o a treia limbă, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) din Statutul funcționarilor [...].”

- 4 În partea din anunțul atacat intitulată „Sunt eligibil pentru a candida?”, care definește condițiile pe care persoanele interesate trebuie să le îndeplinească la momentul validării candidaturii lor, se impune, printre condițiile speciale de admitere, „nivelul minim – C1 [din CECRL] pentru una dintre cele 24 de limbi oficiale ale Uniunii”, această limbă fiind desemnată drept „limba 1” a concursului, și „nivelul minim – B2 [din CECRL] pentru limba engleză, franceză sau germană”. Această a doua limbă, desemnată drept „limba 2” a concursului, trebuie în mod obligatoriu să fie diferită de limba aleasă de candidat drept limba 1.
- 5 Se precizează de asemenea că „[a]ctul [...] de candidatură [...] trebuie completat în engleză, franceză sau germană”.
- 6 În aceeași parte a anunțului atacat se arată că „[a] doua limbă aleasă trebuie să fie limba engleză, franceză sau germană”, că „[a]cestea sunt principalele limbi de lucru ale instituțiilor [Uniunii] [...] și [că], în interesul serviciului, persoanele nou-recrutate trebuie să poată imediat să lucreze și să comunice în mod eficace în activitatea lor zilnică în cel puțin una dintre aceste limbi”. În această privință, candidații sunt invitați să se raporteze la anexa II la anunțul atacat, intitulată „Justificarea regimului lingvistic pentru această procedură de selecție”, „pentru informații suplimentare privind limbile cerute în cadrul acestui concurs”.
- 7 Anexa II la anunțul atacat cuprinde o parte introductivă compusă din șase paragrafe, urmată de trei puncte, dintre care primul este intitulat „Justificarea pentru selectarea limbilor în cazul fiecărei proceduri de selecție”, cel de al doilea, „Criteriile de selecție a limbilor pentru fiecare procedură de selecție”, iar cel de al treilea, „Limbile de comunicare”.
- 8 Partea introductivă din anexa II la anunțul atacat are următorul conținut:

„Acest concurs este un concurs specializat organizat în vederea recrutării de administratori în domeniul auditului. Cerințele prevăzute în [partea] „SUNT ELIGIBIL PENTRU A CANDIDA?” a prezentului anunț de concurs sunt conforme cu cerințele de bază ale instituțiilor [Uniunii] în ceea ce privește competențele, experiența și cunoștințele de specialitate și cu necesitatea ca persoanele nou-recrutate să poată lucra în mod eficace, în special cu ceilalți membri ai personalului.

Din acest motiv, candidații trebuie să aleagă cea de a doua limbă a concursului dintr-un număr limitat de limbi oficiale ale [Uniunii]. Această restrângere a numărului de limbi este, de asemenea, rezultatul constrângerilor bugetare și operaționale și al caracterului metodelor de selecție ale EPSO descrise la punctele 1, 2 și 3 de mai jos. Cerințele privind limbile pentru prezentul concurs au fost adoptate de Consiliul de administrație al EPSO ținând seama de acești factori, precum și de alte cerințe specifice legate de natura atribuțiilor sau de nevoile specifice ale instituțiilor [Uniunii] [...]

Prezentul concurs are ca scop principal crearea unei rezerve pe care vor fi înscrși administratori în vederea recrutării de către Comisia Europeană, precum și a unui număr limitat de administratori în vederea recrutării de către Curtea de Conturi Europeană. Odată recrutați, este esențial ca administratorii să fie imediat operaționali și să poată să comunice cu colegii și cu superiorii lor ierarhici. Având în vedere criteriile privind utilizarea limbilor în procedurile de selecție ale [Uniunii], descrise la punctul 2 de mai jos cu, instituțiile [Uniunii] consideră că, pentru acest concurs, engleza, franceza și germana sunt cele mai adecvate în ceea ce privește alegerea celei de a doua limbi.

Având în vedere faptul că engleza, franceza și germana sunt limbile cele mai frecvent vorbite, traduse și utilizate de personalul din instituțiile [Uniunii] pentru comunicarea administrativă, cel puțin una dintre cele două limbi obligatorii pe care trebuie să le stăpânească candidații trebuie să fie una dintre aceste limbi.

În plus, o bună cunoaștere a limbii engleze, franceze sau germane este considerată esențială pentru analizarea situației entităților auditate, susținerea de prezentări, purtarea de discuții și elaborarea de rapoarte, astfel încât să se asigure o cooperare și un schimb de informații eficace cu serviciile auditate și cu autoritățile competente.

Candidații trebuie să utilizeze a doua limbă de concurs (engleză, franceză sau germană) pentru completarea actelor de candidatură electronică, iar EPSO trebuie să utilizeze aceste limbi pentru comunicarea în masă cu candidații care au depus un act de candidatură valabil, precum și pentru unele teste descrise la punctul 3.”

- 9 Punctul 1 din anexa II la anunțul atacat, intitulat „Justificarea pentru selectarea limbilor în cazul fiecărei proceduri de selecție”, enunță următoarele:

„Instituțiile [Uniunii] consideră că decizia privind limbile care urmează a fi utilizate în cadrul fiecărei proceduri de selecție și, în special, limitarea numărului de limbi pentru care se poate opta trebuie luată în baza considerentelor enumerate mai jos:

- (i) Cerința ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale

Persoanele nou-recrutate trebuie să fie imediat operaționale și să poată să îndeplinească atribuțiile pentru executarea cărora au fost recrutate. EPSO trebuie, așadar, să se asigure că acei candidați care vor fi înscrși pe listele de rezervă stăpânesc în mod adecvat combinația de limbi care le va permite să își îndeplinească atribuțiile în mod eficace și, în special, că acei candidați care vor fi înscrși pe listele de rezervă pot să comunice în mod eficace în activitatea lor zilnică cu colegii și superiorii lor ierarhici.

Prin urmare, poate fi legitim ca unele teste să fie organizate într-un număr limitat de limbi vehiculare, astfel încât să se asigure că toți candidații pot lucra în cel puțin una dintre aceste limbi, oricare ar fi prima lor limbă oficială. Dacă nu se procedează astfel, s-ar crea un risc ridicat ca o pondere semnificativă a candidaților care vor fi înscrși pe listele de rezervă să nu fie în măsură să își îndeplinească sarcinile pentru care sunt recrutați într-un interval de timp rezonabil. Mai mult, s-ar trece cu vederea argumentul evident că acei candidați care își depun candidatura pentru a lucra în serviciul public al [Uniunii] sunt dispuși să se alăture unei organizații internaționale care trebuie să folosească limbi vehiculare pentru a funcționa în mod adecvat și pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt încredințate în temeiul tratatelor [...].

- (ii) Natura procedurii de selecție

Natura procedurii de selecție poate, de asemenea, justifica în unele cazuri restrângerea opțiunilor candidaților privind limbile.

În conformitate cu articolul 27 din Statutul funcționarilor, EPSO evaluează candidații prin intermediul concursurilor generale, care îi permit să evalueze mai bine capacitatea candidaților de a-și îndeplini atribuțiile.

Centrul de evaluare este o metodă de selecție care constă în evaluarea candidaților în mod standardizat, pe baza unor scenarii diverse observate de mai mulți membri ai comisiei de evaluare. Pentru evaluare se recurge la un cadru de competențe stabilit dinainte de autoritățile competente să facă numiri; metoda de punctare este comună, iar deciziile se iau în comun.

Evaluarea competențelor specifice în acest mod le permite instituțiilor [Uniunii] să determine capacitatea candidaților de a fi imediat operaționali într-un mediu apropiat de cel al locului de muncă. Numeroase cercetări științifice au arătat că centrele de evaluare în care sunt simulate situații realiste din mediul de lucru sunt cele mai bune mijloace de a estima performanța reală a candidaților.

Centrele de evaluare sunt, aşadar, utilizate pe plan internaţional. Având în vedere durata carierelor şi gradul de mobilitate din cadrul instituţiilor [Uniunii], acest tip de evaluare este esenţial, în special atunci când se selectează funcţionarii permanenţi.

Pentru a asigura evaluarea echitabilă a candidaţilor şi faptul că aceştia pot comunica direct cu evaluatorii şi cu ceilalţi candidaţi care iau parte la un exerciţiu, candidaţii sunt evaluaţi împreună, în cadrul unui grup în care se foloseşte aceeaşi limbă. Pentru aceasta este necesar ca etapa «centru de evaluare» să se desfăşoare într-un număr restrâns de limbi, mai puţin în situaţia în care etapa «centru de evaluare» se înscrie în cadrul unui concurs care prevede o singură limbă principală.

(iii) Constrângeri bugetare şi operaţionale

Consiliul de administraţie al EPSO consideră, din mai multe motive, că organizarea etapei «centru de evaluare» aferente unui concurs unic în toate limbile oficiale ale [Uniunii] ar fi imposibilă din punct de vedere practic.

În primul rând, o astfel de abordare ar avea importante implicaţii în ceea ce priveşte resursele, punând instituţiile [Uniunii] în imposibilitatea de a răspunde nevoilor lor de recrutare în contextul cadrului bugetar actual. De asemenea, aceasta nu ar fi o utilizare judicioasă din perspectiva contribuabilului european.

În al doilea rând, pentru organizarea etapei «centru de evaluare» în toate limbile oficiale ar fi nevoie de un număr important de interpreţi care să îşi dedice activitatea concursurilor EPSO, precum şi de spaţii adecvate, dotate cu cabine de interpretare.

În al treilea rând, ar fi necesar un număr mult mai mare de membri ai comisiilor de evaluare, care să acopere diferitele limbi utilizate de candidaţi.”

10 Potrivit punctului 2 din anexa II la anunţul atacat, care poartă titlul „Criteriile de selecţie a limbilor pentru fiecare procedură de selecţie”:

„Atunci când candidaţii trebuie să opteze pentru o limbă dintr-un număr restrâns de limbi oficiale ale [Uniunii], Consiliul de administraţie al EPSO trebuie să stabilească, în fiecare caz în parte, limbile care vor fi utilizate în cadrul concursurilor generale individuale, ţinând seama de:

- (i) eventualele norme interne specifice privind utilizarea limbilor în cadrul instituţiei (instituţiilor) sau al organismelor vizate;
- (ii) cerinţele specifice legate de natura atribuţiilor şi de nevoile specifice ale instituţiei (instituţiilor) vizate;
- (iii) limbile care se utilizează cel mai frecvent în cadrul instituţiei (instituţiilor) vizate, stabilite în funcţie de:
 - competenţele lingvistice declarate şi dovedite de funcţionarii permanenţi ai [Uniunii] aflaţi în activitate, cel puţin de nivelul B2 din [CECRL];
 - limbile ţintă în care se traduc cel mai frecvent documentele destinate uzului intern în cadrul instituţiilor [Uniunii];
 - limbile sursă din care se traduc cel mai frecvent documentele elaborate la nivel intern de către instituţiile [Uniunii] şi destinate uzului extern;
- (iv) limbile utilizate în scop administrativ în cadrul instituţiei (instituţiilor) vizate.”

- 11 În sfârșit, punctul 3 din anexa II la anunțul atacat, intitulat „Limbile de comunicare”, arată cele ce urmează:

„Prezenta secțiune descrie dispozițiile generale privind utilizarea limbilor pentru comunicarea dintre EPSO și candidații potențiali. În fiecare anunț de concurs pot fi prevăzute alte cerințe, mai specifice.

EPSO ține seama de dreptul candidaților, în calitate de cetățeni ai [Uniunii], de a comunica în limba lor maternă. EPSO recunoaște, de asemenea, faptul că acei candidați care și-au validat actul de candidatură sunt potențiali membri ai funcției publice a [Uniunii], care beneficiază de drepturile și obligațiile care le revin în temeiul Statutului funcționarilor. Instituțiile [Uniunii] consideră, așadar, că, ori de câte ori este posibil, EPSO ar trebui să comunice cu candidații și să le ofere candidaților informații cu privire la actele lor de candidatură în toate limbile oficiale ale [Uniunii]. Pentru aceasta, elementele stabile de pe site-ul internet al EPSO, anunțurile de concurs și dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale se vor publica în toate limbile oficiale.

În fiecare anunț de concurs se vor menționa limbile care trebuie utilizate pentru completarea actului de candidatură electronică. Instrucțiunile privind completarea actului de candidatură trebuie să fie disponibile în toate limbile oficiale. Aceste dispoziții se vor aplica în perioada de tranziție necesară pentru instituirea unei proceduri inițiale de înscriere electronică, disponibilă în toate limbile oficiale.

Pentru a comunica rapid și eficient, odată ce actul de candidatură inițial al candidatului a fost validat, comunicarea în masă a EPSO cu numărul mare de candidați se va realiza într-un număr limitat de limbi oficiale ale [Uniunii], respectiv prima sau a doua limbă a candidatului, conform anunțului de concurs relevant.

Candidații pot contacta EPSO în orice limbă oficială a [Uniunii], însă pentru ca EPSO să poată trata cererea lor cu mai multă eficiență, candidații sunt încurajați să recurgă la una din acele limbi pentru care personalul EPSO poate să asigure acoperirea lingvistică imediată, fără a trebui să recurgă la traducere.

Este, de asemenea, posibil ca unele teste să fie susținute într-un număr limitat de limbi oficiale ale [Uniunii], ca mijloc de a asigura cunoașterea de către candidați a limbii necesare pentru participarea la etapa de evaluare a concursurilor generale. Fiecare anunț de concurs va preciza limbile în care se vor desfășura diferitele teste.

Instituțiile [Uniunii] consideră că prin aceste demersuri asigură un echilibru echitabil și corespunzător între interesele serviciului, pe de o parte, și principiul multilingvismului și nediscriminarea în funcție de limbă, pe de altă parte. Obligația candidaților de a alege o a doua limbă care este diferită de prima lor limbă (de obicei limba maternă sau echivalentul acesteia) asigură compararea candidaților în condiții de egalitate [...].”

- 12 În partea din anunțul atacat intitulată „Cum voi fi selectat?” se arată, la punctul 1, că testele cu variante multiple de răspuns pe calculator, și anume testele de raționament verbal, numeric și abstract, care constituie prima etapă a procedurii de selecție în cauză, sunt organizate în limba aleasă de fiecare candidat drept prima limbă a concursului.
- 13 De asemenea, potrivit punctului 3 din partea respectivă, în urma „selecției pe bază de dosare”, care constituie cea de a doua etapă a concursului vizat de anunțul atacat, candidații care au obținut cele mai mari punctaje totale vor fi invitați să participe la etapa „centru de evaluare”, unde vor susține testele în limba pe care au ales-o drept limba a doua a concursului, aceasta fiind ultima etapă a concursului, care cuprinde mai multe teste ce urmăresc să evalueze diferite competențe ale candidaților.

II. Procedura și concluziile părților

- 14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 august 2016, Republica Italiană a introdus prezenta acțiune.
- 15 La 15 septembrie 2016, Tribunalul a pronunțat Hotărârea Italia/Comisia (T-353/14 și T-17/15, EU:T:2016:495). Prin această hotărâre, Tribunalul a anulat anunțurile generale de concurs EPSO/AD/276/14, în vederea constituirii unei liste de rezervă de administratori (JO 2014, C 74 A, p. 4), și EPSO/AD/294/14, în vederea constituirii unei liste de rezervă de administratori în domeniul protecției datelor (JO 2014, C 391 A, p. 1), pentru motivul că limitarea la germană, engleză și franceză, pe de o parte, a alegerii celei de a doua limbi a acestor concursuri și, pe de altă parte, a limbilor de comunicare între EPSO și candidați constituia o discriminare nejustificată întemeiată pe limbă.
- 16 La 19 octombrie 2016, Comisia Europeană a depus memoriul în apărare.
- 17 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 8 noiembrie 2016, Regatul Spaniei a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Republicii Italiene. Prin decizia din 9 decembrie 2016, președintele Camerei a cincea a Tribunalului a admis această cerere de intervenție. La 15 februarie 2017, Regatul Spaniei a depus memoriul în intervenție.
- 18 La 25 noiembrie 2016, Comisia a formulat recurs împotriva Hotărârii din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia (T-353/14 și T-17/15, EU:T:2016:495), înregistrat cu numărul de cauză C-621/16 P.
- 19 Replica și duplica din prezenta cauză au fost depuse la grefa Tribunalului la 5 decembrie 2016 și, respectiv, la 20 februarie 2017.
- 20 La 20 ianuarie 2017, pe de o parte, Tribunalul a invitat părțile să își exprime poziția cu privire la relevanța cauzei aflate pe rolul Curții și înregistrate cu numărul C-621/16 P în ceea ce privește prezenta cauză, precum și cu privire la o eventuală suspendare a procedurii din prezenta cauză, în aplicarea articolului 69 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, până la pronunțarea hotărârii Curții în cauza menționată. Pe de altă parte, Tribunalul a solicitat părților să își prezinte observațiile în legătură cu o eventuală conexare a prezentei cauze cu cauzele T-401/16, Spania/Comisia, și T-443/16, Italia/Comisia, pentru buna desfășurare a fazei orale a procedurii ori pentru pronunțarea deciziei prin care se finalizează judecata, în aplicarea articolului 68 din Regulamentul de procedură. Părțile au răspuns la aceste cereri în termenul stabilit.
- 21 Prin decizia președintelui Camerei a cincea a Tribunalului din 21 februarie 2017, procedura din prezenta cauză a fost suspendată până la pronunțarea hotărârii în cauza C-621/16 P.
- 22 La 26 martie 2019, Curtea a pronunțat Hotărârea Spania/Parlamentul (C-377/16, EU:C:2019:249) și Hotărârea Comisia/Italia (C-621/16 P, EU:C:2019:251). Prin prima dintre aceste hotărâri, Curtea a anulat cererea de exprimare a interesului – Agenți contractuali – Grupa de funcții I – Șoferi (B/F), EP/CAST/S/16/2016, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 14 aprilie 2016 (JO 2016, C 131 A, p. 1), precum și baza de date întocmită în temeiul acestei cereri de exprimare a interesului, printre altele pentru motivul că Parlamentul European nu a stabilit că limitarea doar la germană, engleză și franceză, pe de o parte, a alegerii celei de a doua limbi a procedurii de selecție în cauză și, pe de altă parte, a limbilor de comunicare între Parlament și candidați era justificată în mod obiectiv și rezonabil de un obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul. Prin cea de a doua hotărâre, Curtea a respins recursul formulat de Comisie împotriva Hotărârii din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia (T-353/14 și T-17/15, EU:T:2016:495). În urma pronunțării acestei din urmă hotărâri, procedura a fost reluată în prezenta cauză.

- 23 La 3 aprilie 2019, părțile au fost invitate să trimită Tribunalului observații cu privire la consecințele care trebuie deduse în prezenta cauză în urma pronunțării Hotărârilor din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul (C-377/16, EU:C:2019:249), și Comisia/Italia (C-621/16 P, EU:C:2019:251). Părțile au dat curs acestei solicitări în termenul stabilit.
- 24 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, în aplicarea articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a noua, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 25 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a noua) a hotărât deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, pe de o parte, a invitat părțile să depună anumite documente, ceea ce acestea au făcut în termenul prevăzut, și, pe de altă parte, le-a adresat întrebări scrise la care să se răspundă în ședință.
- 26 Prin decizia președintei Camerei a noua a Tribunalului din 6 noiembrie 2019, prezenta cauză și cauza T-443/16, Italia/Comisia, au fost conexe pentru buna desfășurare a fazei orale a procedurii, în conformitate cu articolul 68 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de procedură.
- 27 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările scrise și orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 5 decembrie 2019.
- 28 Prin Ordonanța din 27 ianuarie 2020, președinta Camerei a noua a Tribunalului a redeschis faza orală a procedurii în prezenta cauză și în cauza T-443/16, Italia/Comisia, în aplicarea articolului 113 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de procedură.
- 29 Prin decizia președintei Camerei a noua a Tribunalului din 11 februarie 2020, după ascultarea părților, prezenta cauză și cauza T-443/16, Italia/Comisia, au fost disjuncte, în conformitate cu articolul 68 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 30 Prin decizia din 8 martie 2020, președinta Camerei a noua a Tribunalului a încheiat faza orală a procedurii din prezenta cauză.
- 31 Republica Italiană solicită Tribunalului:
- anularea anunțului atacat;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 32 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca neîntemeiată;
 - obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.
- 33 Regatul Spaniei solicită Tribunalului:
- anularea anunțului atacat;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

- 34 În susținerea acțiunii sale, Republica Italiană invocă șapte motive, care se întemeiază, primul, pe încălcarea articolelor 263, 264 și 266 TFUE, al doilea, pe încălcarea articolului 342 TFUE și a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1”), al treilea, pe încălcarea articolului 6 alineatul (3) TUE, a articolului 18 TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1, a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 27 al doilea paragraf și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), precum și a articolului 1 alineatele (2) și (3) din anexa III la statut, al patrulea, pe încălcarea articolului 6 alineatul (3) TUE și a principiului protecției încrederii legitime, al cincilea, pe un abuz de putere, precum și pe încălcarea „normelor fundamentale inerente naturii și finalității anunțurilor de concurs”, în special a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 27 al doilea paragraf, a articolului 28 litera (f), a articolului 34 alineatul (3) și a articolului 45 alineatul (1) din statut, precum și a principiului proporționalității, al șaselea, pe încălcarea articolului 18 și a articolului 24 al patrulea paragraf TFUE, a articolului 22 din cartă, a articolului 2 din Regulamentul nr. 1, precum și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din statut, iar al șaptelea, pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE, a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1, a articolului 1d alineatele (1) și (6) și a articolului 28 litera (f) din statut, a articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la statut și a principiului proporționalității, precum și pe o „denaturare a faptelor”.
- 35 Trebuie constatat că, prin motivele formulate, Republica Italiană contestă în esență legalitatea a două aspecte ale regimului lingvistic vizat de anunțul atacat. Ea contestă astfel, pe de o parte, dispozițiile anunțului atacat care limitează la limbile germană, engleză și franceză alegerea celei de a doua limbi a concursului menționat și, pe de altă parte, dispozițiile acestui anunț referitoare la limbile care pot fi utilizate în corespondența dintre candidații la acest concurs și EPSO.
- 36 Trebuie arătat de la bun început că, în măsura în care, potrivit anunțului atacat, anumite probe s-ar desfășura în limba aleasă de candidați drept cea de a doua limbă a concursului respectiv, o eventuală nelegalitate a limitării alegerii acestei a doua limbi ar determina în mod necesar nelegalitatea organizării ansamblului probelor concursului.
- 37 Așadar, trebuie să se examineze succesiv, în lumina motivelor invocate și a argumentelor prezentate de părți, legalitatea acestor două elemente ale anunțului atacat.

A. Cu privire la legalitatea limitării la germană, engleză și franceză a alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului vizat de anunțul atacat

- 38 Partea din anunțul atacat care privește limitarea la germană, engleză și franceză a alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului în discuție face în esență obiectul celui de al treilea și al celui de al șaptelea motiv invocate de Republica Italiană.
- 39 Cel de al treilea motiv este întemeiat pe faptul că limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului respectiv încalcă articolul 6 alineatul (3) TUE, articolul 18 TFUE, articolul 22 din cartă, articolele 1 și 6 din Regulamentul nr. 1, articolul 1d alineatele (1) și (6), articolul 27 al doilea paragraf și articolul 28 litera (f) din statut, precum și articolul 1 alineatele (2) și (3) din anexa III la statut. În cadrul acestui motiv, Republica Italiană apreciază printre altele că o asemenea limitare constituie o discriminare pe motiv de limbă și că motivele prezentate în această privință în anunțul atacat nu sunt de natură să stabilească existența motivelor reale care o justifică în mod concret.

- 40 Cel de al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE, a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1, a articolului 1d alineatele (1) și (6) și a articolului 28 litera (f) din statut, a articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la statut, a principiului proporționalității, precum și pe o „denaturare a faptelor”. În cadrul acestui motiv, Republica Italiană susține în special o lipsă și o insuficiență a motivării anunțului atacat, susținând totodată că numai rațiuni legate de cerințele specifice ale serviciului ar putea justifica o discriminare întemeiată pe limbă.
- 41 Regatul Spaniei subscrie la argumentele Republicii Italiene.
- 42 Din cele prezentate la punctele 39 și 40 de mai sus rezultă că, prin motivele menționate anterior, care trebuie examinate împreună, Republica Italiană susține în esență o încălcare a obligației de motivare și contestă, în raport cu diferitele dispoziții pe care le invocă, temeinicia motivelor reținute în anunțul atacat pentru limitarea la limbile germană, engleză și franceză a alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului în cauză.

1. Cu privire la motivarea anunțului atacat

- 43 În ceea ce privește, mai întâi, o eventuală lipsă sau o eventuală insuficiență a motivării anunțului atacat, susținute în cadrul celui de al șaptelea motiv, Comisia respinge argumentele Republicii Italiene. În special, ea arată că justificarea limitării la limbile germană, engleză și franceză a alegerii celei de a doua limbi a concursului în discuție a fost corect furnizată în anexa II la acest anunț și confirmată de elementele factuale prezentate în anexele la memoriul în apărare. Ea amintește de altfel în această privință, că, potrivit jurisprudenței, întrucât anunțul atacat este un act cu aplicabilitate generală, motivarea sa se poate mărgini să indice, pe de o parte, „situația de ansamblu” care a condus la adoptarea actului respectiv și, pe de altă parte, „obiectivele generale” pe care acesta din urmă își propune să le atingă.
- 44 În această privință trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare a deciziilor reprezintă o normă de procedură fundamentală, care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului în litigiu. Astfel, motivarea unui act constă în exprimarea formală a motivelor pe care se întemeiază acest act. Dacă aceste motive sunt viciate de erori, ele afectează legalitatea pe fond a deciziei, dar nu motivarea acesteia, care poate fi suficientă, chiar dacă cuprinde motive eronate (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 79 și jurisprudența citată, și Ordonanța din 5 septembrie 2019, Italia/Comisia, T-313/15 și T-317/15, nepublicată, EU:T:2019:582, punctul 49 și jurisprudența citată).
- 45 În speță, astfel cum reiese din considerațiile formulate în partea din anunțul atacat intitulată „Sunt eligibil pentru a candida?”, precum și în anexa II la acest anunț, reproduse la punctele 6-11 de mai sus, anunțul respectiv cuprinde, într-adevăr, o motivare care tinde să justifice limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului menționat. Mai precis, se arată că această limitare a fost decisă în lumina criteriilor definite la punctul 2 din anexa II la anunț (a se vedea punctul 10 de mai sus) și că ea se întemeiază pe trei motive, și anume, în primul rând, necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale, în al doilea rând, natura procedurii de selecție și, în al treilea rând, constrângerile bugetare și operaționale. Aceste motive sunt anunțate în partea introductivă a acestei anexe (a se vedea punctul 8 de mai sus) și fac obiectul unei descrieri mai ample la punctul 1 subpunctele (i)-(iii) (a se vedea punctul 9 de mai sus). Prin urmare, nu se poate reproșa autorului acestui anunț, respectiv EPSO, încălcarea obligației de motivare. Problema temeiniciei acestei motivări este distinctă și va fi examinată în continuare.

2. Cu privire la temeinicia motivelor reținute în anunțul atacat pentru limitarea la limbile germană, engleză și franceză a alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului în cauză

a) Cu privire la existența unei discriminări

- 46 Republica Italiană susține că principiul multilingvistului, protejat la articolul 22 din cartă, nu permite limitarea alegerii celei de a doua limbi a unui concurs la un număr restrâns de limbi oficiale, ci implică, dimpotrivă, posibilitatea candidaților de a alege, în acest sens, orice limbă oficială. În opinia sa, deși din anumite dispoziții ale statutului, în special din articolul 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la acesta, rezultă, desigur, că ar fi posibil să se creeze restrângeri privind alegerea celei de a doua limbi, aceste restrângeri nu ar putea constitui niciodată regula pentru toate concursurile.
- 47 În ceea ce privește Comisia, aceasta consideră printre altele că, în măsura în care limitarea lingvistică prevăzută de anunțul atacat se referă exclusiv la cea de a doua limbă pe care ar trebui să o aleagă candidații la concursul în cauză pentru a participa în special la probele de la centrul de evaluare, iar nu la limba lor maternă sau la prima limbă declarată, aceasta putând fi utilizată pentru testele cu variante multiple de răspuns pe calculator, limitarea respectivă nu determină o discriminare întemeiată pe limbă.
- 48 În această privință trebuie amintit că articolul 1 din Regulamentul nr. 1 prevede cele ce urmează:
„Limbile oficiale și de lucru ale instituțiilor Uniunii sunt bulgara, ceha, croata, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, irlandeza, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, neerlandeza, polona, portugheza, româna, slovacă, slovena, spaniola și suedeză.”
- 49 Trebuie arătat de asemenea că, astfel cum se amintește la punctul 67 din Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), dacă articolul 1 din Regulamentul nr. 1 prevede explicit care sunt limbile de lucru ale instituțiilor Uniunii, articolul 6 din acesta prevede că acestea pot determina modalitățile de aplicare a regimului lingvistic stabilit de acest regulament în regulamentele lor de procedură respective. La același punct din această hotărâre, Curtea a constatat de altfel că instituțiile vizate de anunțurile de concurs în discuție în această cauză nu au stabilit, în temeiul articolului 6 din regulamentul respectiv, modalitățile de aplicare a acestui regim lingvistic în regulamentele lor de procedură.
- 50 În această privință trebuie constatat de la bun început că nu se poate stabili pe baza elementelor care reies din dosarul prezentei cauze că instituțiile vizate de anunțul atacat adoptaseră înainte de publicarea anunțului respectiv dispoziții în regulamentele lor de procedură care să modifice modalitățile de aplicare a regimului lingvistic general stabilit prin Regulamentul nr. 1, conform articolului 6 din acesta. Dimpotrivă, potrivit Comisiei, „nicio instituție nu a adoptat vreodată un asemenea regulament”.
- 51 Pe de altă parte, articolul 1d alineatul (1) din statut prevede că, în aplicarea acestuia, se interzice orice discriminare, precum discriminarea bazată, printre altele, pe limbă. Conform articolului 1d alineatul (6) prima teză din statut, „[r]espectând principiul nediscriminării și principiul proporționalității, orice limitare a punerii în aplicare a acestor principii trebuie justificată în mod obiectiv și rezonabil și trebuie să răspundă unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul”.
- 52 De asemenea, articolul 28 litera (f) din statut prevede că nimeni nu poate fi numit funcționar dacă nu face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile Uniunii și a cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii. Deși această dispoziție precizează că cunoașterea satisfăcătoare a unei alte limbi este cerută „în măsura necesară exercitării atribuțiilor” care îi revin candidatului, ea nu indică criteriile care pot fi luate în considerare pentru a limita alegerea acestei limbi dintre limbile oficiale menționate

la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 85 și jurisprudența citată, și Ordonanța din 5 septembrie 2019, Italia/Comisia, T-313/15 și T-317/15, nepublicată, EU:T:2019:582, punctul 55 și jurisprudența citată).

- 53 Asemenea criterii nu rezultă nici din articolul 27 din statut, al cărui prim paragraf prevede, fără a face referire la cunoștințele lingvistice, că „[r]ecrutarea trebuie să vizeze asigurarea angajării funcționarilor cu cel mai înalt nivel de competență, eficiență și integritate, recrutați pe o bază geografică cât mai largă posibil dintre resortisanții statelor membre ale Uniunii”, și că „niciun post nu poate fi rezervat resortisanților unui anumit stat membru”. Situația este aceeași în cazul celui de al doilea paragraf al acestui articol, care se mulțumește să menționeze că „[p]rincipiul egalității cetățenilor Uniunii permite fiecărei instituții să adopte măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile funcționarilor, care nu se justifică prin criterii obiective”, precizând printre altele că „[a]ceste măsuri corespunzătoare trebuie justificate și nu pot avea niciodată drept rezultat alte criterii de recrutare decât cele bazate pe merit”.
- 54 În sfârșit, potrivit articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la statut, anunțul de concurs poate specifica eventual cunoștințele lingvistice cerute de natura specifică a posturilor care urmează să fie ocupate. Din această dispoziție nu reiese însă o autorizație generală pentru limitarea alegerii celei de a doua limbi a unui concurs la un număr restrâns de limbi oficiale dintre cele menționate la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 86 și jurisprudența citată, și Ordonanța din 5 septembrie 2019, Italia/Comisia, T-313/15 și T-317/15, nepublicată, EU:T:2019:582, punctul 56 și jurisprudența citată).
- 55 Din ansamblul acestor considerații reiese că limitarea alegerii celei de a doua limbi a candidaților la un concurs la un număr restrâns de limbi, cu excluderea altor limbi oficiale, constituie o discriminare pe motive de limbă, în principiu interzisă în temeiul articolului 1d alineatul (1) din statut (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 66). Este, astfel, evident că, printr-o asemenea limitare, anumiți candidați potențiali, și anume cei care posedă cunoștințe satisfăcătoare în cel puțin una dintre limbile indicate, sunt favorizați datorită faptului că pot să participe la concurs și să fie, așadar, recrutați ca funcționari sau agenți ai Uniunii, în timp ce alții, care nu posedă asemenea cunoștințe, sunt excluși de la acesta (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 91 și jurisprudența citată, și Ordonanța din 5 septembrie 2019, Italia/Comisia, T-313/15 și T-317/15, nepublicată, EU:T:2019:582, punctul 57 și jurisprudența citată).
- 56 Concluzia care precedă nu poate fi infirmată de argumentele formulate de Comisie.
- 57 În primul rând, argumentul potrivit căruia limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului vizat de anunțul atacat nu ar constitui o discriminare întemeiată pe limbă „întrucât limitarea utilizării limbii la concurs nu vizează limba maternă sau prima limbă a candidaților, ci doar cea de a doua limbă pe care trebuie să o alegeă”, trebuie înlăturat ca fiind inoperant. Astfel, întinderea interdicției unei discriminări întemeiate pe limbă, prevăzută la articolul 1d alineatul (1) din statut, nu se limitează la utilizarea limbii materne a persoanelor care intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții sau a primei limbi declarate în cadrul unui concurs de recrutare de funcționari sau de agenți ai Uniunii.
- 58 În al doilea rând, este sortit respingerii argumentul Comisiei întemeiat pe posibilitatea candidaților de a-și utiliza limba maternă pentru testele cu variante multiple de răspuns pe calculator, limba pentru probele de la centrul de evaluare trebuind să fie atunci în mod obligatoriu diferită. Astfel, nicio dispoziție a anunțului atacat nu permite să se considere că respectivii candidați vor fi neapărat determinați să dea testele cu variante multiple de răspuns pe calculator în limba lor principală (adică, în general, în limba lor maternă) și cu atât mai puțin că sunt obligați la aceasta. Așadar, nimic nu împiedică un candidat a cărui limbă maternă este germana, franceza sau engleza și care dispune de

cunoștințe aprofundate și într-o altă limbă din cele trei să o declare pe aceasta drept prima limbă a concursului și, astfel, să susțină celelalte probe prevăzute de anunțul atacat în limba sa principală. Este evident, prin urmare, că un candidat a cărui limbă principală nu este niciuna dintre cele trei limbi menționate anterior nu ar fi în măsură să efectueze o alegere comparabilă. Exemplul de test de raționament verbal prezentat de Comisie nu poate repune în discuție această apreciere întrucât nu se poate exclude doar pe baza acestui document că o cunoaștere aprofundată și chiar stăpânirea la perfecție a unei alte limbi decât limba sa principală poate permite candidatului respectiv să treacă acest tip de test.

- 59 În plus, desigur, potrivit punctului 94 din Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), obiectivul de a asigura instituțiilor serviciile unor funcționari cu cel mai înalt nivel de competență, de eficiență și de integritate poate fi mai bine salvagardat în cazul în care candidaților li se permite să susțină examenele de selecție din cadrul unui concurs în limba lor maternă sau într-o a doua limbă, pe care consideră că o cunosc cel mai bine. Cu toate acestea, contrar celor ce reies din înscrisurile Comisiei, din această hotărâre nu se poate deduce că orice limitare a alegerii celei de a doua limbi a candidaților ar fi justificată cu condiția ca respectivii candidații să poată alege dintre limbile propuse de anunțul atacat pe cea pe care o cunosc cel mai bine după limba lor maternă. Astfel, nimic nu exclude ca cea de a doua limbă pe care candidații „consideră că o cunosc cel mai bine”, în sensul punctului 94 din hotărârea menționată anterior, să fie o altă limbă decât germana, engleza sau franceza (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 95 și jurisprudența citată, și Ordonanța din 5 septembrie 2019, Italia/Comisia, T-313/15 și T-317/15, nepublicată, EU:T:2019:582, punctul 62 și jurisprudența citată).
- 60 Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței, din ansamblul dispozițiilor de mai sus reiese că interesul serviciului poate constitui un obiectiv legitim care poate fi luat în considerare. În special, dacă articolul 1d alineatul (1) din statut interzice, desigur, orice discriminare pe motiv de limbă, alineatul (6) prima teză prevede totuși că sunt posibile limitări ale acestei interdicții cu condiția ca ele să fie „justificate în mod obiectiv și rezonabil” și să răspundă unor „obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul” (Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 89).
- 61 Astfel, puterea de apreciere largă de care dispun instituțiile Uniunii în ceea ce privește organizarea serviciilor lor, la fel ca EPSO, în cazul în care acesta din urmă exercită, precum în speță, competențe care îi sunt conferite de instituțiile respective, este delimitată în mod imperativ de articolul 1d din statut, așa încât diferențele de tratament pe motive de limbă care rezultă dintr-o limitare a regimului lingvistic al unui concurs la un număr restrâns de limbi oficiale nu pot fi permise decât dacă o asemenea limitare este justificată în mod obiectiv și proporțională cu nevoile reale ale serviciului (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2019, Italia/Comisia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 90 și jurisprudența citată).
- 62 Având în vedere ansamblul celor ce precedă, întrucât limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului vizat de anunțul atacat constituie o discriminare pe motive de limbă, în principiu interzisă în temeiul articolului 1d alineatul (1) din statut (a se vedea punctul 55 de mai sus), trebuie examinat dacă prin limitarea acestei alegeri la limbile germană, engleză și franceză EPSO a încălcat articolul 1d din statut, instituind o discriminare nejustificată.

b) Cu privire la existența unei justificări a discriminării în litigiu

- 63 Republica Italiană consideră, mai întâi, că abilitățile lingvistice ale candidaților nu intră în sfera competențelor prevăzute la articolul 27 primul paragraf din statut, astfel că evaluarea celor din urmă în cadrul probelor unui concurs nu ar trebui, pentru a fi eficace și nediscriminatorie, să fie influențată în mod decisiv de primele. Astfel, o limitare a alegerii celei de a doua limbi a unui concurs ar însemna

expunerea și motivarea în mod adecvat a necesităților speciale care o justifică în mod concret, în sensul că ar trebui să se stabilească o legătură între cea de a doua limbă și funcția specifică ce trebuie exercitată de candidații selecționați în cadrul concursului respectiv.

- 64 În speță, diversitatea funcțiilor pe care candidații selecționați în cadrul concursului vizat de anunțul atacat ar urma să le exercite ar implica recrutarea unor persoane care să dispună de competențe lingvistice variate. Astfel, potrivit Republicii Italiene, având în vedere vastul domeniu al auditului privind gestionarea fondurilor structurale de către statele membre, este evident că îndeplinirea unor funcții de acest tip impune o cunoaștere cât mai amplă posibil a limbilor Uniunii.
- 65 Or, motivele din anunțul atacat referitoare la justificarea limitării în litigiu nu ar fi legate de sarcinile concrete ce urmează a fi executate și nici de cerințele specifice ale serviciului.
- 66 Astfel, în primul rând, Republica Italiană susține că motivul întemeiat pe necesitatea de a dispune de candidați selecționați imediat operaționali nu este o cerință de natură să justifice o discriminare lingvistică de o asemenea gravitate. În acest sens, un asemenea obiectiv nu poate fi invocat la modul general și teoretic, ci ar trebui corelat cu funcțiile specifice care urmează a fi exercitate. Prin urmare, nu ar putea fi admise restricții privind regimul lingvistic al concursului vizat de anunțul atacat decât dacă s-ar dovedi că, fără acestea, funcționarii nou-recrutați s-ar afla în imposibilitatea absolută de a-și desfășura activitatea.
- 67 În ceea ce privește mențiunea din anunțul atacat referitoare la cerințele comunicării interne, anunțul respectiv nu ar dovedi nicicum în ce mod anume această comunicare ar fi esențială pentru executarea sarcinilor specifice cu care ar fi însărcinați candidații selecționați nou-recrutați și nici de ce ea ar trebui să se desfășoare neapărat în limbile germană, engleză sau franceză. Potrivit Republicii Italiene, asemenea cerințe nu pot fi prezentate ca un fel de valoare universală prestabilită de natură să justifice, întotdeauna și în orice ipoteză, o restrângere a drepturilor fundamentale. În plus, nu ar exista nicio dovadă că cele trei limbi în discuție sunt cele mai utilizate în comunicarea internă a instituțiilor Uniunii.
- 68 În al doilea rând, în ceea ce privește motivul întemeiat pe natura procedurii de selecție, Republica Italiană susține că un asemenea considerent nu este de natură să justifice, în sine, o discriminare lingvistică de această amploare. În plus, anunțul atacat nu ar expune motivele pentru care utilizarea limbilor germană, engleză și franceză ar fi singura în măsură să asigure eficacitatea maximă a acestei proceduri.
- 69 În al treilea și ultimul rând, în ceea ce privește motivul legat de constrângerile bugetare și operaționale, Republica Italiană consideră că cerințe de natură financiară nu pot justifica niciodată, ele singure, o discriminare care afectează un drept fundamental. În orice caz, anexa II la anunțul atacat nu ar arăta care ar fi costurile unui sistem diferit și nici de ce doar un sistem întemeiat pe cele trei limbi reținute în speță, iar nu, de exemplu, pe alte trei limbi, ar fi compatibil cu cerințele bugetare.
- 70 În ceea ce privește Comisia, aceasta subliniază că larga putere de apreciere de care dispun instituțiile Uniunii în domeniul politicii de personal le permite să definească interesul serviciului și competențele de care dispun persoanele nou-recrutate în temeiul articolului 27 primul paragraf din statut, dar și să determine obiectivele susceptibile să justifice o limitare lingvistică în temeiul articolului 1d alineatul (6) prima teză din statut.
- 71 În speță, potrivit anunțului atacat, interesul serviciului ar consta în necesitatea asigurării funcționării eficiente a instituțiilor vizate de acest anunț, și anume a Comisiei și a Curții de Conturi Europene, prin recrutarea unui personal imediat operațional, care, datorită cunoașterii uneia dintre limbile vehiculare, s-ar putea integra mai ușor într-un mediu de lucru nou și internațional.

- 72 Astfel, potrivit Comisiei, limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului respectiv la germană, engleză și franceză se întemeiază pe elemente obiective, și anume faptul că aceste trei limbi sunt considerate limbi vehiculare în cadrul celor două instituții menționate la punctul 71 de mai sus. În susținerea acestei afirmații, Comisia prezintă, împreună cu memoriul în apărare, o serie de elemente, și anume, pe de o parte, diverse texte adoptate de aceasta și de Curtea de Conturi, precum și, pe de altă parte, date statistice care atestă gradul de difuzare deosebit al acestor trei limbi printre membrii personalului însărcinat cu funcțiile de audit în cadrul acestor instituții.
- 73 Pe de altă parte, potrivit Comisiei, nu se poate admite că finalitatea concursului vizat de anunțul atacat ar consta doar în verificarea competențelor candidaților și că obiectivul evaluării capacității acestora de a se exprima într-o limbă diferită de limba lor maternă ar fi complet secundară. Dimpotrivă, ar fi esențial să se garanteze condițiile unei comunicări interne eficiente, urmărindu-se ca orice funcționar să posede cunoștințe suficiente în una dintre cele trei limbi care servesc drept limbi vehiculare în cadrul instituțiilor menționate. Ca urmare a acestui fapt, un candidat care nu ar fi în măsură să comunice în una dintre aceste trei limbi nu ar avea vocația să devină un funcționar „cu cel mai înalt nivel de competență” în sensul articolului 27 din statut.
- 74 În plus, Comisia susține că abordarea Republicii Italiene potrivit căreia cea de a doua limbă a concursului în discuție ar trebui să poată fi aleasă dintre toate limbile oficiale ar determina un cost economic considerabil. Or, într-un mediu de lucru marcat de o preponderență clară a limbilor germană, engleză sau franceză, acest cost ar fi în mod vădit nejustificat.
- 75 O asemenea abordare nu ar ține seama nici de specificitatea probelor de la centrul de evaluare. Potrivit Comisiei, în măsura în care este puțin probabil ca membrii juriului să cunoască totalitatea limbilor oficiale ale Uniunii, candidații ar fi determinați să se exprime cu ajutorul interpreților, ceea ce ar părea total absurd având în vedere obiectivul de a dispune de candidați selecționați imediat operaționali.
- 76 În plus, potrivit Comisiei, cele trei limbi în discuție sunt limbile străine cele mai studiate în statele membre și cele mai cunoscute în Europa, precum și cele pe care cetățenii Uniunii le consideră cele mai utile de studiat. Aceasta rezultă în special din diferite elemente pe care instituția menționată le prezintă împreună cu memoriul în apărare.
- 77 În replică, Republica Italiană contestă în special relevanța elementelor prezentate de Comisie odată cu memoriul său în apărare.
- 78 În duplică, Comisia își menține argumentația și subliniază printre altele că elementele pe care le-a prezentat dovedesc temeinicia acesteia.
- 79 În ceea ce privește Regatul Spaniei, acesta arată în esență că concursul în discuție are ca obiect recrutarea de administratori în domeniul auditului, care își vor exercita funcțiile, aferente tuturor sectoarelor de activitate ale Uniunii, în statele membre, precum și în țări terțe. Astfel, în opinia sa, candidații selecționați ar trebui să dispună de o gamă de cunoștințe lingvistice cât mai largă posibil. În ceea ce privește elementele furnizate de Comisie, Regatul Spaniei le califică drept parțiale, în măsura în care acestea nu ar reflecta nici situația totalității instituțiilor, nici pe cea a instituțiilor vizate de anunțul atacat.

1) Cu privire la motivele care figurează în anunțul atacat

- 80 Trebuie amintit de la bun început că, în cadrul unei proceduri de selecție a personalului, instituțiile dispun de o largă putere de apreciere pentru a evalua interesul serviciului, precum și calificările și meritele candidaților care trebuie luate în considerare. Astfel, nu este exclus ca interesul serviciului să poată necesita ca persoanele recrutate să dispună de cunoștințe lingvistice specifice. Prin urmare,

natura specială a atribuțiilor care trebuie îndeplinite poate justifica o recrutare întemeiată între altele pe o cunoaștere aprofundată a unei limbi specifice (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctele 67 și 68 și jurisprudența citată).

- 81 Cu toate acestea, îi revine instituției care a limitat regimul lingvistic al unei proceduri de selecție la un număr restrâns de limbi oficiale ale Uniunii sarcina de a stabili că o astfel de limitare este efectiv de natură să răspundă unor nevoi reale privind atribuțiile pe care persoanele recrutate vor trebui să le îndeplinească. În plus, orice condiție referitoare la cunoștințele lingvistice specifice trebuie să fie proporțională cu acest interes și să se întemeieze pe criterii clare, obiective și previzibile, care permit candidaților să înțeleagă motivele acestei condiții și instanțelor Uniunii să controleze legalitatea acesteia (a se vedea Hotărârile din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 69 și jurisprudența citată, și Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 93 și jurisprudența citată).
- 82 În acest context, revine instanței Uniunii sarcina de a efectua o examinare *in concreto* a normelor care stabilesc regimul lingvistic al concursurilor precum cel vizat de anunțul atacat, în măsura în care numai o asemenea examinare ar putea să permită să se determine cunoștințele lingvistice care pot fi pretinse în mod obiectiv în interesul serviciului de către instituții în cazul anumitor atribuții și, prin urmare, dacă limitarea alegerii limbilor care pot fi utilizate pentru participarea la aceste concursuri este justificată în mod obiectiv și proporțională cu nevoile reale ale serviciului (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 94).
- 83 Mai concret, instanța Uniunii trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente ce trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă acestea sunt de natură să susțină concluziile deduse (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 104 și jurisprudența citată).
- 84 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 8 de mai sus, anexa II la anunțul atacat arată, în partea sa introductivă, că respectivul concurs vizează constituirea unei rezerve de administratori în domeniul auditului, destinați a fi recrutați de Comisie și, într-un „număr limitat”, de Curtea de Conturi. În ceea ce privește limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului în discuție la limbile germană, engleză și franceză, se precizează că aceasta a fost decisă în lumina criteriilor definite la punctul 2 din anexa menționată (a se vedea punctul 10 de mai sus), precum și pe baza a trei motive, și anume, în primul rând, necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale, în al doilea rând, natura procedurii de selecție și, în al treilea rând, constrângerile bugetare și operaționale (a se vedea punctul 45 de mai sus).
- 85 În ceea ce privește, mai întâi, motivul întemeiat pe constrângerile bugetare și operaționale, trebuie arătat că, astfel cum acesta este formulat la punctul 1 subpunctul (iii) din anexa II la anunțul atacat, nu ar putea servi decât, cel mult, pentru a justifica *in abstracto* o limitare a numărului de limbi care pot fi alese drept cea de a doua limbă a concursului menționat. În schimb, el nu permite să se determine care trebuie să fie în mod precis numărul acestor limbi și nici să se explice de ce numai anumite limbi ar trebui să fie reținute, cu excluderea altora.
- 86 De asemenea, ca urmare a generalității termenilor utilizați la punctul 1 din anexa II la anunțul atacat, motivul întemeiat pe constrângerile bugetare și operaționale ar fi susceptibil să se aplice nu numai procedurii de concurs în discuție, ci și oricărei proceduri de concurs organizat de EPSO. Astfel, motivul respectiv nu conține nicio indicație cu privire la constrângerile bugetare și operaționale concrete cu care s-ar confrunța EPSO sau serviciile vizate de anunțul atacat și care ar fi justificat, în acest caz concret, o limitare a alegerii celei de a doua limbi a concursului în discuție doar la anumite limbi. Comisia nu a prezentat elemente concrete nici cu privire la avantajele pe care le-ar prezenta, din punctul de vedere al resurselor bugetare și operaționale, regimul lingvistic prevăzut de anunțul atacat și nici cu privire la consecințele pe care le-ar atrage aplicarea unui sistem diferit.

- 87 În orice caz, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, considerații de ordin bugetar nu pot justifica o discriminare (a se vedea Hotărârea din 1 martie 2012, O'Brien, C-393/10, EU:C:2012:110, punctul 66 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, din stadiul actual al jurisprudenței nu rezultă dacă obiectivul reducerii costurilor instituțiilor Uniunii poate constitui, ca atare, un obiectiv de interes general recunoscut de Uniune.
- 88 Prin urmare, motivul întemeiat pe constrângerile bugetare și operaționale, astfel cum este enunțat la punctul 1 subpunctul (iii) din anexa II la anunțul atacat, nu poate justifica singur discriminarea în litigiu.
- 89 Considerații analoge se impun în privința motivului prezentat la punctul 1 subpunctul (ii) din anexa II la anunțul atacat, referitor la natura procedurii de selecție și, mai concret, la specificitatea probelor de la centrul de evaluare. Astfel, la fel ca motivul întemeiat pe constrângerile bugetare și operaționale, motivul respectiv, ca urmare a formulării sale generale, ar fi susceptibil să se aplice oricărei proceduri de concurs și nu permite să se justifice alegerea celor trei limbi reținute în cadrul specific al concursului în discuție. În plus, Comisia nu aduce nicio indicație concretă în această privință. Mai precis, datele statistice pe care aceasta le prezintă cu privire la limba principală aleasă de candidați la concursuri care s-au desfășurat între anii 2010 și 2012 sunt lipsite de relevanță pentru aprecierea cerințelor referitoare la alegerea celei de a doua limbi în cadrul concursului în discuție. Același lucru este valabil pentru datele referitoare la cea de a doua limbă aleasă de candidați la concursuri care au avut loc în anul 2005, și anume la o dată anterioară reformei procedurilor concursurilor EPSO, care a avut efectul de a introduce probele de la centrul de evaluare.
- 90 În ceea ce privește, pe de altă parte, conținutul acestui motiv, trebuie arătat că, astfel cum reiese cu claritate din cuprinsul punctului 1 subpunctul (ii) din anexa II la anunțul atacat, aprecierea competențelor ale candidaților în cadrul centrului de evaluare „permite [...] instituțiilor Uniunii [...] să evalueze aptitudinea [acestora din urmă] de a fi imediat operativi într-un mediu apropiat de cel în care sunt chemați să lucreze”. Rezultă astfel că, având în vedere modul de redactare al motivului întemeiat pe natura procedurii de selecție, acesta se leagă în realitate de cel întemeiat pe necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale. Această constatare nu este contrazisă de Comisie, care consideră, în înscrisurile sale, că motivul respectiv constituie un „element suplimentar” care reflectă alegerea de către instituții a unei metode de selecție ce constă în simularea unui veritabil mediu de lucru, axată pe capacitățile de interacțiune ale candidaților într-un context internațional. De asemenea, trebuie constatat că programul EPSO pentru punerea în aplicare a reformei procedurilor de concurs, din 11 septembrie 2008, prezentat de Comisie, servește mai întâi să illustreze faptul că obiectivul de a recruta un personal capabil de a fi imediat operațional este direct legat de această reformă.
- 91 Rezultă că nici motivul întemeiat pe constrângerile bugetare și operaționale, nici cel întemeiat pe natura procedurii de selecție nu sunt susceptibile, fie considerate separat, fie împreună, să justifice limitarea adusă de anunțul atacat alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului respectiv, mai ales în măsura în care aceste motive nu permit să se dovedească de ce această alegere ar trebui efectuată doar cu privire la cele trei limbi reținute în speță, și anume germana, engleza și franceza, cu excluderea altor limbi oficiale ale Uniunii. În schimb, motivul întemeiat pe necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale ar fi eventual apt să justifice o limitare la aceste trei limbi precise (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 106 și jurisprudența citată).
- 92 Caracterul primordial al acestui motiv este, în rest, confirmat de dispozițiile generale, al căror punct 1.3 arată că „[o]pțiunile privind a doua limbă pentru concursuri au fost definite în funcție de interesul serviciului și impun ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale și să poată comunica în mod eficace în activitatea lor zilnică”.

- 93 În ceea ce privește conținutul motivului întemeiat pe necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale, din partea introductivă, precum și din cuprinsul punctului 1 subpunctul (i) din anexa II la anunțul atacat rezultă că, pentru a putea fi considerați imediat operaționali, candidații la concursul respectiv trebuie să poată dovedi că „stăpânesc în mod adecvat combinația de limbi care le va permite să își îndeplinească atribuțiile în mod eficace și, în special, [...] să comunice în mod eficace în activitatea lor zilnică cu colegii și superiorii lor ierarhici” (a se vedea punctul 9 de mai sus). Astfel, „având în vedere faptul că engleza, franceza și germana sunt limbile cele mai frecvent vorbite, traduse și utilizate de personalul din instituțiile [Uniunii] pentru comunicarea administrativă, cel puțin una dintre cele două limbi obligatorii pe care trebuie să le stăpânească candidații trebuie să fie una dintre aceste limbi”. Pe de altă parte, „o bună cunoaștere a limbii engleze, franceze sau germane este considerată esențială pentru analizarea situației entităților auditate, susținerea de prezentări, purtarea de discuții și elaborarea de rapoarte, astfel încât să se asigure o cooperare și un schimb de informații eficace cu serviciile auditate și cu autoritățile competente” (a se vedea punctul 8 de mai sus).
- 94 În această privință trebuie arătat că, având în vedere jurisprudența amintită la punctele 80 și 81 de mai sus, considerațiile prezentate la punctul 93 de mai sus, deși indică existența unui interes al serviciului ca personalul nou-recrutat să își poată îndeplini sarcinile și să poată comunica în mod eficient la data intrării în funcție, nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a stabili că funcțiile în cauză, și anume cele de administrator în domeniul auditului în cadrul instituțiilor vizate de anunțul atacat, necesită în mod concret cunoașterea germanei, a englezei sau a francezei, cu excluderea celorlalte limbi oficiale ale Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 72).
- 95 Această constatare nu este repusă în discuție prin descrierea funcțiilor pe care candidații recrutați vor urma să le exercite, astfel cum figurează în anunțul atacat.
- 96 Într-adevăr, potrivit anexei I la anunțul atacat, intitulată „Atribuții”, candidații selecționați vor avea drept atribuții, printre altele, „dobândirea unei bune cunoașteri și înțelegeri a procedurilor de lucru ale entităților auditate”, „realizarea de audituri de performanță, de conformitate și legate de raportul calitate-preț într-o gamă largă de domenii de politică ale [Uniunii] și de procese operaționale”, „validarea constatărilor auditului cu entitatea auditată”, „comunicarea constatărilor auditului, a riscurilor și a recomandărilor prin proiecte de rapoarte/rapoarte finale clare și concise” sau „furnizarea de servicii de consultanță la cererea conducerii”. De asemenea, din partea introductivă a anexei II la anunțul atacat rezultă că funcțiile vizate includ „analizarea situației entităților auditate”, „susținerea de prezentări, purtarea de discuții și elaborarea de rapoarte”, precum și o „cooperare și un schimb de informații eficace cu serviciile auditate și cu autoritățile competente”. Pe de altă parte, în partea intitulată „Ce sarcini mă pot aștepta să îndeplinesc?”, anunțul atacat arată că „[a]uditorilor li se poate solicita să efectueze audituri în diferite țări din [Uniune] și în țări terțe pe parcursul carierei lor”.
- 97 Astfel cum Comisia a precizat în cadrul ședinței, ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii, prin „entitate auditată” ar trebui să se înțeleagă organisme precum agențiile Uniunii, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) sau alte instituții, în timp ce prin „serviciu auditat” ar trebui să se înțeleagă diferite direcții generale ale Comisiei. În schimb, termenii „autoritate competentă” ar face referire la autoritățile bugetare, și anume Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul.
- 98 Cu toate acestea, nu pare posibil să se stabilească, pornind doar de la descrierea funcțiilor vizate de anunțul atacat, în ce mod fiecare dintre cele trei limbi la care a fost limitată alegerea celei de a doua limbi a concursului respectiv ar permite candidaților selecționați recrutați să fie imediat operaționali. În special, niciun element din acest anunț nu permite să se demonstreze că aceste trei limbi sunt utilizate efectiv în îndeplinirea sarcinilor enumerate în anexa I la acesta sau în susținerea de prezentări, purtarea de discuții și elaborarea de rapoarte, la care se face referință în partea introductivă a anexei II la

anunțul menționat. Tot astfel, nu reiese nicidecum din anunțul respectiv că cele trei limbi menționate anterior sunt utilizate efectiv în rapoartele administratorilor însărcinați cu funcțiile de audit către entitățile sau serviciile auditate, precum și către autoritățile competente.

- 99 De altfel, pluralitatea sarcinilor vizate de anunțul atacat, care includ nu doar operațiuni de audit intern, ci și misiuni în diferite state membre și țări terțe, iar aceasta „într-o gamă largă de domenii de politică ale [Uniunii] și de procese operaționale”, ar tinde mai degrabă să arate că, fără a exclude eventualitatea ca stăpânirea unei limbi anume să se dovedească indispensabilă, recrutarea unui personal cu profiluri lingvistice variate ar prezenta un avantaj pentru funcționarea serviciului.
- 100 Rezultă că, interpretat chiar și în lumina descrierii funcțiilor care figurează în anunțul atacat, motivul întemeiat pe necesitatea ca noile persoane recrutate să fie imediat operaționale nu poate justifica, având în vedere formularea sa vagă și generală și în lipsa, în cadrul anunțului atacat, a unor indicații concrete de natură să o susțină, limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului respectiv doar la limbile germană, engleză și franceză.
- 101 În aceste condiții, trebuie să se examineze dacă diferitele elemente pe care Comisia le-a prezentat cu privire la acest motiv sunt susceptibile să demonstreze că, având în vedere specificitățile funcționale ale posturilor ce urmează a fi ocupate, limitarea în discuție era obiectiv și rezonabil justificată de necesitatea ca persoanele selecționate în cadrul concursului în discuție să fie imediat operaționale.

2) *Cu privire la elementele prezentate de Comisie*

i) Observație introductivă

- 102 Comisia prezintă o serie de elemente, dintre care o parte se referă la propria funcționare, în timp ce o altă parte privește funcționarea Curții de Conturi. Ea urmărește să stabilească prin aceste elemente că germana, engleza și franceza ocupă un loc preponderent atât în cadrul serviciilor sale, cât și al serviciilor Curții de Conturi, ceea ce ar avea drept consecință faptul că, pentru a fi imediat operaționale, persoanele nou-recrutate ar fi obligate să dispună de cunoștințe satisfăcătoare în cel puțin una dintre aceste trei limbi. Pe de altă parte, furnizează anumite date din care ar rezulta că cele trei limbi în discuție sunt limbile străine cele mai studiate în statele membre și cele mai cunoscute în Europa.
- 103 Întrucât Republica Italiană apreciază că procedura de selecție în cauză s-ar referi la ansamblul instituțiilor, trebuie arătat, în legătură cu elementele referitoare la Comisie și la Curtea de Conturi, că, potrivit anunțului atacat, procedura de selecție respectivă are drept obiectiv „principal” constituirea unor liste de rezervă de administratori în domeniul auditului, pe baza cărora „instituțiile Uniunii [...], în principal Comisia [...], la Bruxelles, și Curtea de Conturi [...], la Luxemburg”, ar recruta noi funcționari publici ai Uniunii (a se vedea punctele 1 și 8 de mai sus).
- 104 Or, cu toate că termenii utilizați în anunțul atacat par să nu excludă o posibilitate de recrutare în ansamblul instituțiilor Uniunii, nu este mai puțin adevărat că cele două instituții vizate în principal de acest anunț sunt Comisia și Curtea de Conturi. Pe de altă parte, ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii, Comisia a indicat în cadrul ședinței că, deși era posibilă recrutarea de către alte instituții, aceasta era condiționată însă de existența unui acord prealabil între instituția de destinație indicată în anunțul de concurs și instituția care intenționa să recruteze persoana interesată. Cu toate acestea, conform indicațiilor Comisiei, o asemenea ipoteză ar fi rămas marginală în speță, doar 4 din cei 72 candidați selecționați în cadrul concursului respectiv fiind recrutați de alți angajatori, și anume trei de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și unul de SEAE.

105 Având în vedere cele prezentate anterior, este necesar să se țină seama de elementele prezentate de Comisie cu privire la propria funcționare, precum și la cea a Curții de Conturi și să se examineze relevanța acestora pentru soluționarea prezentului litigiu.

ii) Cu privire la elementele referitoare la funcționarea Comisiei

– Cu privire la elementele referitoare la practica internă a Comisiei în materie lingvistică

106 Comisia furnizează o serie de texte din care ar rezulta că germana, engleza și franceza sunt limbile „vehiculare” sau limbile de lucru utilizate de serviciile sale.

107 În primul rând, este vorba despre Comunicarea SEC(2000) 2071/6 a președintelui Comisiei din 29 noiembrie 2000 referitoare la simplificarea procesului decizional al acestei instituții, precum și despre un extras din procesul-verbal al celei de a o mie cinci sute două ședințe a Comisiei, din 29 noiembrie 2000, întocmit la 6 decembrie 2000 cu referința PV(2002) 1502, de aprobare a acestei comunicări de către colegiul membrilor.

108 În al doilea rând, Comisia prezintă propriul regulament de procedură [C(2000) 3614] (JO 2000, L 308, p. 26, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 216), în versiunea în vigoare la momentul publicării anunțului atacat, precum și normele de punere în aplicare a acestuia, anexate la Decizia C(2010) 1200 final a acesteia din 24 februarie 2010 de modificare a regulamentului său de procedură. Totodată, furnizează un document intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, pe care îl califică drept „norme referitoare la adoptarea deciziilor Comisiei edictate de președinte[le acesteia]”. Potrivit Comisiei, din aceste „norme” rezultă că „orice proiect de decizie care va fi prezentat colegiului în vederea unei decizii scrise sau orale sau a unei decizii de abilitare trebuie redactat în engleză, franceză sau germană”.

109 Pe de altă parte, ca răspuns la unele măsuri de organizare a procedurii, Comisia a prezentat de asemenea anumite documente referitoare la punerea în aplicare a „normelor” cuprinse în documentul menționat la punctul 108 de mai sus, precum și Comunicarea SEC(2006) 1489 final din 20 decembrie 2006 referitoare la „traducerea la Comisie”, însoțită de o anexă care expune „normele de traducere după [anul] 2006”.

110 Republica Italiană contestă relevanța acestor texte, apreciind în esență că acestea privesc doar funcționarea colegiului membrilor Comisiei, fără a dovedi în vreun fel o utilizare a limbilor germană, engleză și franceză drept limbi vehiculare de către serviciile acesteia. În plus, în cadrul ședinței a susținut că Comunicarea SEC(2006) 1489 final ar trebui considerată ca reprezentând un element nou și, prin urmare, ar trebui să fie respinsă pentru tardivitate.

111 Comisia argumentează că textele menționate la punctele 107-109 de mai sus se aplică întocmirii oricărui proiect de act care trebuie aprobat de ea, ceea ce ar implica în mod necesar „că [...] serviciile sale] sunt cele [...] care elaborează acest proiect”. Astfel, în măsura în care președintele Comisiei ar fi stabilit, pe baza normelor de punere în aplicare a regulamentului de procedură, reguli potrivit cărora limbile vehiculare, și anume „limbile în care trebuie trimise colegiului spre aprobare proiectele de acte”, sunt engleza, franceza și germana, asemenea reguli ar avea „un impact inevitabil asupra activității serviciilor care urmează să redacteze aceste documente utilizând aceste limbi”. În ceea ce privește, pe de altă parte, comunicarea menționată la punctul 109 de mai sus, Comisia a arătat în ședință că aceasta permitea completarea răspunsului său la măsurile de organizare a procedurii pe care i le-a adresat Tribunalul, motiv pentru care ea nu ar trebui să fie respinsă pentru tardivitate.

112 În această privință trebuie arătat mai întâi că, în ceea ce privește Comunicarea SEC(2000) 2071/6, Comisia se referă la punctul 2.2 din acest text, care limitează, în opinia sa, numărul „limbilor de lucru” la trei.

- 113 Trebuie totuși să se constate că obiectul Comunicării SEC(2000) 2071/6 constă în esență în evaluarea diferitor tipuri de proceduri de luare a deciziilor de către colegiul membrilor Comisiei, astfel cum erau prevăzute în regulamentul său de procedură în versiunea în vigoare la momentul la care a fost emisă comunicarea, precum și în simplificarea acestora. Acesta este contextul în care, referindu-se la un tip precis de procedură, și anume procedura scrisă, punctul 2.2 din comunicarea respectivă arată că „documentele trebuie difuzate în cele trei limbi de lucru ale Comisiei”, fără însă a le numi. Or, doar această mențiune, chiar dacă cuprinde expresia „limbi de lucru”, nu este suficientă pentru a se stabili că germana, engleza și franceza sunt limbile utilizate efectiv de serviciile Comisiei în activitatea lor cotidiană.
- 114 În plus, conținutul acestei mențiuni este nuanțat de alte fragmente din Comunicarea SEC(2000) 2071/6.
- 115 Astfel, din cuprinsul punctului 2.2 din Comunicarea SEC(2000) 2071/6 rezultă că, în cadrul procedurii de abilitare, prin intermediul căreia Comisia poate abilita unu sau mai mulți dintre membrii săi să adopte decizii în numele său și pe răspunderea sa, textul deciziei care urmează a fi adoptată este „prezentat într-o singură limbă și/sau în versiunile autentice”.
- 116 Pe de altă parte, punctul 5.2 din Comunicarea SEC(2000) 2071/6, intitulat „Simplificarea regimului lingvistic”, scoate în evidență rolul Direcției Generale Traduceri (DGT) a Comisiei, care este „pe deplin implicată în respectivul proces” decizional. Se precizează printre altele că „una dintre cauzele majore de întârziere în lansarea sau încheierea procedurilor scrise și a procedurilor de abilitare este obținerea traducerilor, inclusiv a textelor revizuite de juriștii-lingviști”, ceea ce ar face indispensabilă transmiterea la timp a documentelor vizate către Direcția Generală Traduceri.
- 117 Având în vedere cele ce precedă, Comunicarea SEC(2000) 2071/6 nu permite stabilirea unor concluzii utile cu privire la utilizarea efectivă a limbilor germană, engleză și franceză în activitatea cotidiană a serviciilor Comisiei și nici, *a fortiori*, în exercitarea funcțiilor vizate de anunțul atacat.
- 118 Această constatare nu poate fi repusă în discuție de celelalte texte în lumina cărora Comisia sugerează să se analizeze Comunicarea SEC(2000) 2071/6, și anume regulamentul său de procedură, normele de punere în aplicare a acestuia, precum și documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” (a se vedea punctul 108 de mai sus).
- 119 În ceea ce privește Regulamentul de procedură al Comisiei, trebuie arătat de la bun început că acesta nu cuprinde dispoziții cu privire la limbile care trebuie utilizate de organele menționate în capitolul I din acesta, și anume membrii Comisiei acționând în calitate de colegiu, precum și președintele acestuia și secretarul general, și nici cu privire la limbile de lucru care trebuie utilizate de serviciile acestei instituții, menționate în capitolul II din regulamentul. Numai articolul 17 din Regulamentul de procedură, referitor la autentificarea actelor adoptate de Comisie, se mulțumește să menționeze că aceasta se face „în limba sau limbile în care sunt autentice”, adică, potrivit alineatului (5) al acestui articol, „toate limbile oficiale ale Uniunii [...], în cazul actelor de aplicare generală, și limba sau limbile destinatarilor, în cazul altor acte”.
- 120 Potrivit indicațiilor furnizate de Comisie în cadrul ședinței, trebuie totuși să se țină seama de articolele 6 și 12-14 din regulamentul său de procedură, precum și de normele de punere în aplicare a acestor articole. De altfel, pe baza acestor norme s-a redactat, potrivit acesteia, documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”.
- 121 Articolul 6 din Regulamentul de procedură al Comisiei prevede, la alineatul (1), că „[p]reședintele adoptă ordinea de zi a fiecărei ședințe a Comisiei” și, la alineatul (4), că „[o]rdinea de zi și documentele necesare sunt comunicate membrilor Comisiei, în condițiile stabilite în conformitate cu normele de punere în aplicare”.

- 122 În ceea ce privește articolele 12-14 din Regulamentul de procedură al Comisiei, acestea se referă la alte proceduri decizionale decât procedura orală menționată la articolul 8 din acesta și guvernează procedura scrisă, procedura de abilitare și, respectiv, procedura de delegare. În ceea ce privește în special procedura scrisă, articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul de procedură prevede că „textul proiectului se comunică în scris tuturor membrilor Comisiei, în condițiile stabilite de aceasta în conformitate cu normele de punere în aplicare”.
- 123 Toate dispozițiile Regulamentului de procedură al Comisiei menționate la punctul 122 de mai sus sunt explicate în normele de punere în aplicare a acestui regulament, din 24 februarie 2010.
- 124 Mai precis, normele de punere în aplicare a articolului 6 din Regulamentul de procedură al Comisiei cuprind un alineat 6-4, intitulat „Depunerea și difuzarea documentelor și regimul lingvistic”, care prevede cele ce urmează:

„6-4.3 Documentele care urmează a fi examinate în ședința Comisiei sunt comunicate membrilor Comisiei:

- în limbile stabilite de președinte, ținând seama de nevoile minime ale membrilor Comisiei,
- precum și în limba sau limbile necesare în special în vederea intrării în vigoare a actului și a notificării sale destinatarilor

[...]

6-4.5 Transmiterea oficială către celelalte instituții comunitare și/sau publicarea în [Jurnalul Oficial] impun disponibilitatea textelor în toate limbile oficiale.

6-4.6 Președintele evaluează orice situație în care condițiile stabilite [la alineatul] [...] 6-4.3 prima teză precedente nu sunt îndeplinite. În funcție de împrejurări, acesta poate decide să amâne chestiunea pentru ordinea de zi a unei ședințe următoare.

Reportarea este imperativă dacă versiunea sau versiunile lingvistice necesare în special în vederea intrării în vigoare a actului și a notificării sale către destinatari nu este/nu sunt disponibile la momentul adoptării actului.”

- 125 Pe de altă parte, normele de punere în aplicare a articolului 12 din Regulamentul de procedură al Comisiei cuprind un alineat 12-13, intitulat „Regimul lingvistic pentru procedurile scrise”, potrivit căruia:

„12-13.1 Documentele depuse în cadrul procedurii scrise sunt comunicate membrilor Comisiei:

- în limbile stabilite de președinte, ținând seama de nevoile minime ale membrilor Comisiei. Președintele evaluează orice situație excepțională (precum, printre altele, crize majore, catastrofe naturale sau alte situații particulare) în care acestea nu pot fi disponibile din motive justificate în mod temeinic,
- precum și în limba sau limbile necesare în special în vederea intrării în vigoare a actului și a notificării sale destinatarilor

[...]

12-13.3 Transmiterea oficială către celelalte instituții comunitare și/sau publicarea în [Jurnalul Oficial] impun disponibilitatea textelor în toate limbile oficiale.”

126 În plus, în ceea ce privește normele de punere în aplicare comune articolelor 13 și 14 din Regulamentul de procedură al Comisiei, alineatul 13/14-4, intitulat „Regimul lingvistic al unei abilitări sau al unei delegări”, are următorul conținut:

„13/14-4.1 Pentru exercitarea competențelor atribuite, documentele trebuie să fie disponibile, după caz, în următoarele versiuni lingvistice:

- limba necesară/limbile necesare la intrarea în vigoare a actului;
- limba necesară/limbile necesare la notificarea actului către destinatarii săi;
- limba/limbile astfel cum au fost stabilite de președinte ținând seama de nevoile minime ale membrilor Comisiei sau răspunzând nevoilor legate de adoptarea actului în celelalte cazuri

[...]

13/14-4.3 Transmiterea oficială către celelalte instituții comunitare și/sau publicarea în [Jurnalul Oficial] impun disponibilitatea textelor în toate limbile oficiale.”

127 În ceea ce privește, în sfârșit, documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, acesta are în esență, potrivit Comisiei, obiectul de a detalia dispozițiile normelor de punere în aplicare a regulamentului său de procedură reproduse la punctele 124-126 de mai sus. Acest document face referire, printre altele, la utilizarea unor „limbi procedurale”, noțiune care, astfel cum reiese din argumentele Comisiei, ar trebui înțeleasă ca desemnând limbile ce servesc la înțelegerea conținutului unui proiect de act în vederea adoptării sale de colegiul membrilor săi sau, dacă este cazul, de un organ delegat. Din documentul respectiv rezultă că „limbile procedurale” sunt germana, engleza și franceza și că utilizarea lor variază în funcție de tipul de procedură de adoptare.

128 Astfel, în ceea ce privește procedurile orale și scrise, documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” arată că un proiect de act și eventualele sale anexe sunt transmise membrilor Comisiei în cele trei limbi de procedură, precum și, dacă este cazul, în limba sau limbile necesare pentru intrarea în vigoare sau notificarea actului respectiv. Se mai precizează de asemenea că, în urma adoptării unui asemenea act, celelalte versiuni lingvistice eventual necesare pentru publicarea sau transmiterea către alte instituții ale Uniunii trebuie să urmeze cât mai rapid posibil.

129 În ceea ce privește procedurile de abilitare sau de delegare, din documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” rezultă că organul delegat poate accepta să adopte un act pe baza unei singure limbi procedurale, dar că, dacă este cazul, versiunea sau celelalte versiuni necesare pentru intrarea în vigoare sau notificarea acestui act trebuie de asemenea să fie puse la dispoziție. În plus, la fel ca pentru procedurile orale și scrise, documentul respectiv prevede că celelalte versiuni eventual necesare pentru publicarea sau transmiterea către alte instituții ale Uniunii trebuie să urmeze cât mai rapid posibil.

130 Pe de altă parte, documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” prevede că președintele Comisiei poate acorda, în anumite condiții, punctual sau permanent, derogări cu privire la numărul de limbi procedurale care urmează a fi utilizate pentru lansarea unei proceduri de adoptare sau atât pentru lansarea unei asemenea proceduri, cât și pentru adoptarea actului.

131 În ceea ce privește în special derogările permanente, documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” precizează că acestea pot fi acordate pentru anumite dosare recurente prin intermediul notelor oficiale provenind de la secretarul general sau de la cabinetul președintelui. Cu titlu exemplificativ, documentul respectiv menționează derogările acordate pentru decizii sau comunicări adoptate, în special pe calea procedurii scrise, într-o multitudine de domenii, și anume adoptarea unor măsuri restrictive în temeiul articolului 29 TUE, instrumentul de stabilitate, relațiile

externe, deciziile individuale în materia ajutoarelor de stat, măsurile de executare în domeniile înțelegerilor, abuzurilor de poziție dominantă și concentrărilor și, în sfârșit, semnarea unor acorduri-cadru cu organisme internaționale.

- 132 În această privință, trebuie arătat că, primate în ansamblu, textele menționate la punctele 107 și 108 de mai sus nu pot fi analizate drept modalități de aplicare în cadrul regulamentului de procedură al Comisiei a regimului lingvistic general stabilit de Regulamentul nr. 1, în sensul articolului 6 din acesta. Astfel cum a precizat Comisia în răspunsurile la măsurile de organizare a procedurii pe care i le-a adresat Tribunalul în cadrul prezentei cauze, aceste texte nu fac decât să reflecte o practică administrativă îndelungată stabilită în cadrul acestei instituții, constând în utilizarea limbilor germană, engleză și franceză ca limbi în care trebuie puse la dispoziție documentele pentru a fi transmise spre aprobare colegiului membrilor.
- 133 În ceea ce privește în special natura documentului intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, Comisia a precizat că acesta era extras din „Manualul procedurilor operaționale”, și anume un ghid electronic intern elaborat de serviciile secretariatului său general și având ca obiect, printre altele, codificarea respectivei practici administrative. În ceea ce privește data adoptării și aplicarea în timp a acestui ghid, Comisia s-a limitat să se refere la Nota SEC(2003) 153 a secretarului său general adresată directorilor generali și șefilor de servicii, din 11 februarie 2003, referitoare la actualizarea ghidului menționat și la difuzarea sa pe site-ul său intranet.
- 134 Or, chiar presupunând că versiunea prezentată de Comisie împreună cu memoriul său în apărare era într-adevăr cea existentă la data publicării anunțului atacat, documentul extras din „Manualul procedurilor operaționale” nu poate fi analizat drept o decizie a președintelui de a stabili limbile de prezentare a documentelor adresate colegiului, în sensul paragrafului 6-4.3 prima teză, al paragrafului 12-13.1 prima teză și al paragrafului 13/14-4.1 a treia teză din normele de punere în aplicare a regulamentului de procedură al Comisiei. Pe de altă parte, niciun element din dosar nu permite să se considere că acest document a fost aprobat formal de președintele Comisiei și cu atât mai puțin de colegiul membrilor săi.
- 135 În general, Comisia a recunoscut în răspunsurile sale la măsurile de organizare a procedurii pe care i le-a adresat Tribunalul în cadrul prezentei cauze că nu exista o decizie internă care să stabilească limbile de lucru din cadrul acestei instituții.
- 136 Odată făcute aceste precizări introductive, trebuie constatat că, în măsura în care au drept obiect exclusiv definirea limbilor necesare desfășurării diferitor proceduri decizionale ale Comisiei, ansamblul textelor prezentate de aceasta nu sunt de natură să justifice limitarea la limbile germană, engleză și franceză a alegerii celei de a doua limbi a concursului respectiv în raport cu specificitățile funcționale ale posturilor vizate de anunțul atacat.
- 137 Mai precis, nici din aceste texte și nici, *a fortiori*, din celelalte elemente din dosar nu reiese că există o legătură necesară între procedurile decizionale ale Comisiei, în special cele care se desfășoară în cadrul colegiului membrilor săi, și funcțiile pe care candidații selecționați în urma concursului în litigiu le vor putea exercita, și anume funcțiile de audit prezentate la punctul 96 de mai sus. Astfel, chiar presupunând că membrii unei anumite instituții utilizează exclusiv una sau anumite limbi în deliberările lor, nu se poate prezuma, fără explicații suplimentare, că un funcționar nou-recrutat, care nu stăpânește niciuna dintre aceste limbi, nu ar fi capabil să presteze imediat o activitate utilă în cadrul instituției în cauză [Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, EU:T:2016:495, punctele 121 și 122, nepublicată]. Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât în prezenta cauză este vorba despre funcții foarte specifice, care nu prezintă, *a priori*, nicio legătură strânsă cu lucrările colegiului membrilor Comisiei.

- 138 Din textele prezentate de Comisie nu reiese nici că cele trei limbi în ansamblul lor, calificate drept „limbi procedurale”, sunt utilizate efectiv de aceste servicii în activitatea lor cotidiană. În plus, din Comunicarea SEC(2000) 2071/6 (a se vedea punctul 116 de mai sus) rezultă că serviciul de traducere al acestei instituții este implicat „pe deplin” în procesul decizional. Comunicarea menționează de asemenea termenul necesar pentru obținerea traducerilor, inclusiv a textelor revizuite de juriștii-lingviști, precum și necesitatea transmiterii la timp a documentelor respective serviciului de traducere. Aceste referiri lasă astfel să se înțeleagă că nu serviciul efectiv responsabil cu redactarea unui document, ci Direcția Generală Traduceri este cea care întocmește versiunile acestui document în limbile procedurale necesare în vederea transmiterii lor colegiului membrilor, serviciul responsabil limitându-se la o sarcină de verificare a textului tradus. Este, așadar, greu de imaginat că, exceptând această direcție generală, un serviciu poate solicita fiecărui membru al personalului său să furnizeze trei versiuni lingvistice ale documentelor ce trebuie transmise colegiului spre adoptare.
- 139 În sfârșit, dat fiind că niciun funcționar nu este obligat să aibă cunoștințe satisfăcătoare în totalitatea celor trei limbi impuse de anunțul atacat, este la fel de greu de imaginat că întocmirea unui proiect de act în versiunile lingvistice necesare pentru transmiterea sa colegiului menționat este distribuită simultan între un număr corespunzător de funcționari din cadrul serviciului responsabil cu redactarea proiectului respectiv. Acest fapt devine și mai greu de imaginat în măsura în care nu există nicio garanție că în cadrul fiecărui serviciu vor fi recrutați funcționari care să dispună de cunoștințe satisfăcătoare în totalitatea celor trei limbi în discuție.
- 140 Aprecierea care precedă nu poate fi contestată de argumentele desprinse de Comisie din Comunicarea SEC(2006) 1489 final. Potrivit Comisiei, din acest text, în special din anexa sa, intitulată „Reguli de traducere după [anul] 2006”, rezultă că, în ceea ce privește documentele pentru uz intern, ar fi impusă numai o traducere în engleză, franceză și germană, pe lângă o altă eventuală versiune lingvistică autentică. Pe de altă parte, comunicarea respectivă ar demonstra că, exceptând Direcția Generală Traduceri, celelalte servicii ale Comisiei ar fi nevoite să prezinte traduceri apelând la cunoștințele lingvistice ale personalului lor, cunoscute drept traduceri „gri”.
- 141 În această privință, pe de o parte, trebuie arătat că conținutul Comunicării SEC(2006) 1489 final nu are efectul de a infirma, ci, dimpotrivă, de a confirma aprecierea făcută la punctele 138 și 139 de mai sus. Astfel, „[r]eguli[le] de traducere după [anul] 2006”, prezentate în anexă la această comunicare, nu menționează germana, engleza și franceza decât ca limbi-țintă în care trebuie traduse anumite categorii de documente, fără a defini în vreun fel limba sursă a acestora. Pe de altă parte, pentru marea majoritate a categoriilor de documente vizate de această anexă este prevăzută o traducere în toate limbile oficiale, traducerea numai în limbile germană, engleză și franceză constituind, în realitate, excepția.
- 142 Pe de altă parte, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe efectuarea traducerilor „gri”, acesta nu este susținut de niciun element referitor la proporția exactă pe care ar reprezenta-o acest tip de traducere în raport cu volumul global al traducerilor produse de Comisie. Deși Comunicarea SEC(2006) 1489 final recunoaște, la punctul 2.2, că este „extrem de dificil ca aceste traduceri să fie cuantificate din lipsă de indicatori fiabili”, ea face totuși, la punctul 3.1, o estimare pentru anul 2007, potrivit căreia traducerile produse de Direcția Generală Traduceri ar reprezenta 1 700 000 de pagini, în timp ce traducerile „gri” ar atinge 100 000 de pagini. Cu toate acestea, întrucât cea din urmă cifră corespunde tuturor celorlalte servicii ale Comisiei cu excepția Direcției Generale Traduceri, este mai mult decât evident că traducerile „gri” nu ar reprezenta decât o cantitate foarte redusă în raport cu volumul produs doar de această direcție generală. În sfârșit – și mai ales –, niciun element din dosar nu permite să se demonstreze că cele trei limbi menționate anterior sunt limbile în care ar fi efectuate aceste traduceri „gri”.
- 143 În aceste condiții, și fără a fi necesar să se statueze asupra admisibilității acestui înscris, se impune să se considere că Comunicarea SEC(2006) 1489 final nu prezintă relevanță pentru soluționarea prezentului litigiu.

- 144 În orice caz, și independent de existența unei legături între procedurile decizionale ale Comisiei și funcțiile specifice vizate de anunțul atacat, trebuie să se constate că textele prezentate de această instituție sunt departe de a indica o utilizare exclusivă a celor trei limbi „procedurale” în procedurile pe care le vizează.
- 145 Astfel, pe de o parte, din documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, interpretat în lumina normelor de punere în aplicare a regulamentului de procedură al Comisiei, rezultă că, desigur, lansarea unei proceduri de adoptare necesită, în general și fără a aduce atingere posibilității de a utiliza o singură limbă în procedurile de abilitare și de delegare, prezentarea proiectului de act în cele trei limbi procedurale. Cu toate acestea, adoptarea acestui proiect poate face sau face neapărat necesară, potrivit cerințelor care rezultă din natura actului respectiv, disponibilitatea acestuia și în una sau mai multe versiuni lingvistice, respectiv, atunci când actul respectiv este destinat să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau să fie transmis altor instituții, în toate limbile oficiale ale Uniunii.
- 146 Pe de altă parte, astfel cum reiese și din documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, sunt posibile derogări cu privire la numărul de limbi procedurale utilizate pentru lansarea unei proceduri de adoptare și chiar pentru adoptarea unui proiect de act (a se vedea punctul 130 de mai sus).
- 147 În ceea ce privește în special derogările permanente la care s-a făcut referire la punctul 131 de mai sus, documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” indică, de exemplu, că deciziile individuale în materia ajutoarelor de stat sunt stabilite în una dintre limbile procedurale, „în general engleza sau franceza”. În ceea ce privește celelalte domenii vizate de acest tip de derogare, notele provenind de la secretarul general al Comisiei, pe care aceasta le-a prezentat în fața Tribunalului ca răspuns la unele măsuri de organizare a procedurii, autorizează prezentarea de proiecte de act într-o singură limbă procedurală. Trebuie totuși să se constate că aceste note nu menționează care dintre cele trei limbi procedurale poate fi utilizată în mod concret, ceea ce nu permite să se tragă concluzii utile.
- 148 Tot astfel, nu trebuie pierdut din vedere faptul că, potrivit documentului intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, este oricând posibil să se acorde o derogare punctuală referitoare la regimul lingvistic al unui anumit proiect de act, iar aceasta indiferent de tipul de procedură decizională.
- 149 Având în vedere analiza care precedă, trebuie constatat că textele prezentate de Comisie nu sunt de natură să demonstreze că limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului vizat de anunțul atacat este aptă să răspundă unor nevoi reale ale serviciului și, prin urmare, să stabilească existența, în raport cu specificitățile funcționale ale posturilor vizate de acest anunț, a unui interes al serviciului ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale.

– *Cu privire la elementele referitoare la limbile utilizate de membrii personalului Comisiei însărcinați cu funcțiile de audit*

- 150 Comisia prezintă două anexe ce conțin date statistice colectate de direcția generală a resurselor umane cu privire la limbile utilizate de funcționarii și agenții din diferite servicii însărcinați cu funcții de audit. Potrivit Comisiei, aceste anexe sunt susceptibile să demonstreze că germana, engleza și franceza sunt cele trei limbi utilizate ca limbi de lucru sau limbi vehiculare de administratorii care realizează sarcini precum cele vizate de anunțul atacat.
- 151 Republica Italiană susține că datele referitoare la cunoștințele lingvistice ale personalului menționat nu permit să se tragă concluzii cu privire la starea reală a comunicării interne în cadrul serviciilor interesate. În schimb, singurul element pertinent ar fi acela de a ști care sunt limba sau limbile vehiculare principale, adică limbile care permit o comunicare eficientă între persoane de limbă maternă diferită.

- 152 În primul rând, trebuie arătat că anexa intitulată „Date cu privire la utilizarea limbilor engleză, germană și franceză drept limbi vehiculare de personalul Comisiei din domeniul auditului la 30.09.2016” repertoriază cunoștințele declarate pentru limbile întâi, a doua și a treia de administratorii din categoriile de funcționar și de agent temporar însărcinați cu funcții de audit intern, de audit extern și de gestionare a politicilor în materie de audit (*policy officers*), respectiv un total de 430 de administratori.
- 153 În ceea ce privește datele referitoare la „limba 1”, și anume, în mod evident, limba maternă a persoanelor în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 134), primele trei limbi declarate sunt franceza (68 de persoane), neerlandeza (53 de persoane) și engleza (46 de persoane), acestea depășind, printre altele, spaniola (31 de persoane), precum și germana (26 de persoane) și italiana (26 de persoane).
- 154 În ceea ce privește datele care se referă la „limba 2”, primele trei limbi declarate sunt engleza (312 persoane), franceza (72 de persoane) și germana (14 persoane), urmate, printre altele, de italiană (7 persoane), spaniolă (5 persoane) și neerlandeză (4 persoane). Referitor la nivelul de cunoaștere a limbilor astfel declarate, Comisia a precizat în ședință că trebuie să se considere un fapt cert că acesta corespunde nivelului B2 din Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi (CECRL), atestând astfel cunoștințe „satisfăcătoare”.
- 155 În sfârșit, în ceea ce privește datele referitoare la „limba 3”, franceza (184 de persoane), engleza (51 de persoane) și germana (49 de persoane) constituie primele trei limbi declarate, următoarele trei fiind spaniola (29 de persoane), neerlandeza (25 de persoane) și italiana (8 persoane). În ședință, Comisia, interpelată de Tribunal, nu a fost în măsură să furnizeze precizări cu privire la nivelul de cunoaștere a limbilor declarate în acest sens.
- 156 Este necesar, pe de altă parte, să se arate că, după cum rezultă din anexa intitulată „Date privind utilizarea limbilor engleză, germană și franceză drept limbi vehiculare de personalul Comisiei din domeniul auditului la 30.09.2016”, datele cuprinse în aceasta reprezintă situația acestor cunoștințe lingvistice la o dată ulterioară celei de publicare a anunțului atacat, și anume la 12 mai 2016. Cu toate acestea, ținând cont de timpul limitat scurs între cele două perioade, datele menționate anterior pot fi privite ca reflectând în mod global situația cunoștințelor lingvistice la data publicării menționate. În consecință, este necesar să se țină cont de acestea la aprecierea temeiniciei motivului întemeiat pe necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale, astfel cum se menționează în anunțul atacat.
- 157 Cu toate acestea, trebuie constatat că datele în discuție nu fac decât să repertorieze cunoștințele lingvistice ale administratorilor care exercită funcții de audit în cadrul Comisiei. În consecință, ele nu permit, nici considerate separat, nici coroborate cu textele examinate la punctele 106-149 de mai sus, să se stabilească limba sau limbile vehiculare utilizate efectiv de diferitele servicii de la care provin aceste date, în activitatea lor cotidiană, sau chiar limba sau limbile care ar fi indispensabile pentru exercitarea funcțiilor vizate de anunțul atacat. Prin urmare, aceste date nu permit să se stabilească limba sau limbile a căror cunoaștere satisfăcătoare ar face din candidații selecționați în cadrul concursului vizat de anunțul atacat administratori imediat operaționali.
- 158 Pentru aceste motive, elementele complementare prezentate de Comisie cu privire la cunoștințele lingvistice ale personalului său care lucrează în domeniul auditului și care intră în grupa de funcții AST și în categoria agenților contractuali nu pot prezenta relevanță pentru soluționarea prezentului litigiu.
- 159 Trebuie de asemenea amintit că, astfel cum rezultă din jurisprudență, o limitare a alegerii celei de a doua limbi a candidaților la un concurs la un număr restrâns de limbi oficiale nu poate fi considerată justificată în mod obiectiv și proporțională din moment ce printre aceste limbi figurează, pe lângă o

limbă a cărei cunoaștere este dezirabilă, dacă nu chiar necesară, alte limbi, care nu conferă vreun avantaj special potențialilor candidați selecționați în cadrul unui concurs în raport cu o altă limbă oficială. Astfel, dacă admitem, ca alternativă la singura limbă a cărei cunoaștere constituie un avantaj pentru un funcționar nou-recrutat, alte limbi a căror cunoaștere nu constituie un atu, nu există niciun motiv valabil pentru a nu admite de asemenea toate celelalte limbi oficiale [Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 140].

- 160 Astfel, chiar dacă ar trebui să se considere că cunoștințele lingvistice ale personalului pot arăta că, pentru a fi imediat operațională pe planul comunicării interne, o persoană nou-recrutată ar trebui să cunoască o limbă care beneficiază de un grad de difuzare deosebit de ridicat în cadrul acestui personal, datele prezentate în speță de Comisie nu pot justifica limitarea adusă de anunțul atacat alegerii celei de a doua limbi a concursului respectiv.
- 161 Astfel, dintr-o analiză a datelor referitoare la limbile declarate drept „limba 1” și „limba 2” (a se vedea punctele 153 și 154 de mai sus) rezultă că numai o cunoaștere satisfăcătoare a limbii engleze ar putea să se considere că oferă un avantaj potențialilor candidați selecționați în cadrul concursului respectiv. În schimb, aceste date nu permit să se explice de ce un candidat care posedă, de exemplu, cunoștințe aprofundate de italiană și cunoștințe satisfăcătoare de germană ar putea fi imediat operațional în ceea ce privește comunicarea internă, în timp ce un candidat care posedă cunoștințe aprofundate de italiană și cunoștințe satisfăcătoare de neerlandeză sau de spaniolă nu ar putea fi.
- 162 În ceea ce privește, în plus, datele referitoare la „limba 3”, trebuie precizat că, deși conținutul acestora nu modifică cu nimic aprecierea făcută la punctul 161 de mai sus, în orice caz, ele nu pot fi luate în considerare. Astfel, din articolul 45 alineatul (2) din statut rezultă că abilitatea de a lucra într-o a treia limbă este o condiție prealabilă primei promovări de după recrutarea unui funcționar. Or, în speță nu reiese nicidecum din anexa furnizată de Comisie că totalitatea funcționarilor vizați în aceasta au făcut deja dovada unei asemenea capacități sau că au obținut prima promovare. În plus, anexa respectivă nu se referă doar la funcționari, ci și la agenții temporari și la agenții contractuali, aceștia din urmă nefiind supuși aceluiași regim de promovare prevăzut în statut (a se vedea în acest sens, în ceea ce privește agenții contractuali, Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 58).
- 163 Rezultă că datele referitoare la cunoștințele lingvistice ale personalului Comisiei din domeniul auditului nu permit să se justifice limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului respectiv în raport cu obiectivul de a dispune de candidați selecționați imediat operaționali.
- 164 În al doilea rând, Comisia prezintă un document care cuprinde date obținute de la serviciul său de audit intern, din care ar rezulta că consultările acestuia din urmă cu alte servicii ale sale se desfășoară exclusiv în engleză și franceză, în timp ce rapoartele finale de audit sunt adoptate doar în limba engleză.
- 165 Or, în măsura în care acest document nu conține niciun element de natură să demonstreze o utilizare a limbii germane ca limbă de lucru sau limbă vehiculară în cadrul serviciilor vizate, el nu poate fi considerat pertinent pentru soluționarea prezentului litigiu.

iii) Cu privire la elementele referitoare la funcționarea Curții de Conturi

- 166 Comisia prezintă trei anexe referitoare la Curtea de Conturi, dintre care primele două se referă la anumite cerințe lingvistice aplicabile în cadrul acestei instituții, iar a treia, la cunoștințele lingvistice ale personalului său. Aceste documente ar fi, în opinia sa, de natură să demonstreze că limbile vehiculare utilizate de serviciile Curții de Conturi sunt efectiv germana, engleza și franceza.

167 Republica Italiană contestă relevanța acestor anexe, argumentând că primele două nu privesc decât pregătirea și desfășurarea reuniunilor membrilor Curții de Conturi, în timp ce a treia nu permite să se tragă concluzii cu privire la limbile care servesc drept limbi vehiculare în cadrul serviciilor acestei instituții.

– *Cu privire la elementele referitoare la practica internă a Curții de Conturi în materie lingvistică*

168 În primul rând, Comisia prezintă Decizia 22/2004 a Curții de Conturi din 25 mai 2004 privind regulile de traducere a documentelor în vederea întrunirilor membrilor săi, ale grupurilor de audit și ale comitetului administrativ (denumită în continuare „Decizia 22/2004”). Ca răspuns la unele măsuri de organizare a procedurii, Comisia a confirmat în ședința că această decizie era aplicabilă efectiv la data publicării anunțului atacat și că ea continuă de altfel să fie în vigoare, fără a aduce totuși elemente suplimentare în această privință.

169 În condițiile în care Decizia 22/2004 era efectiv aplicabilă la acea dată, trebuie arătat că, potrivit articolului 1 din aceasta, „[l]imbile de redactare/limbile pivot ale Curții sunt engleza și franceza”.

170 În temeiul articolului 2 din Decizia 22/2004, „[t]oate cererile de traducere sunt transmise prin intermediul sistemului informatizat de cereri de traducere (Artemis)”.

171 Articolul 4 din Decizia 22/2004 precizează următoarele:

„Toate documentele originale vor fi elaborate în una dintre limbile de redactare. Numai părțile importante ale documentelor la redactarea cărora a contribuit mai mult de un serviciu autor pot face excepție de la această regulă [...]. Odată ce prima traducere a fost furnizată, documentul va deveni unilingv.”

172 Trebuie constatat mai întâi că, astfel cum observă în mod întemeiat Republica Italiană, Decizia 22/2004 nu poate prezenta relevanță în speță întrucât nu conține niciun element referitor la utilizarea limbii germane drept limbă de lucru sau limbă vehiculară în cadrul serviciilor Curții de Conturi.

173 În orice caz, este necesar să se arate că domeniul de aplicare material al Deciziei 22/2004 se limitează la „traducerea documentelor în vederea întrunirilor Curții [de Conturi], ale grupurilor de audit și ale comitetului administrativ”. Prin urmare, contrar celor afirmate de Comisie, decizia respectivă nu permite să se tragă concluzii utile cu privire la limbile de lucru sau limbile vehiculare utilizate de ansamblul serviciilor Curții de Conturi.

174 În sfârșit, deși din articolele 2 și 4 din Decizia 22/2004 rezultă, printre altele, că toate documentele originale sunt elaborate în una dintre limbile de redactare pentru a fi transmise ulterior spre traducere serviciului competent al Curții de Conturi, nu pare posibil să se deducă din acest fapt amploarea concretă a implicării serviciului de traducere al acestei instituții. În special, decizia respectivă nu precizează dacă elaborarea unui document în cea de a doua limbă de redactare este asigurată de serviciul responsabil cu elaborarea acestui document în prima limbă de redactare sau de serviciul de traducere. Astfel, din această decizie nu se poate desprinde nicio concluzie utilă cu privire la limbile de lucru sau la limbile vehiculare utilizate de serviciile Curții de Conturi și, mai concret, de serviciile în cadrul cărora ar fi angajați, dacă este cazul, candidații selecționați în cadrul concursului vizat de anunțul atacat (a se vedea punctul 138 de mai sus).

175 În al doilea rând, Comisia prezintă o notă din 11 noiembrie 1983 a unui fost președinte al Curții de Conturi adresată membrilor, referitoare la interpretarea simultană în cadrul ședințelor Curții de Conturi. Sunt anexate la această notă, pe de o parte, un proces-verbal al ședinței restrânse din 12 octombrie 1982 în legătură cu regimul de interpretare pentru ședințele Curții de Conturi și, pe de altă parte, o notă adresată membrilor, de asemenea semnată de acest președinte și purtând aceeași dată, referitoare la interpretariat și la organizarea materială a ședințelor Curții de Conturi.

- 176 Nota din 12 octombrie 1982 ar descrie „sistemul de drept comun” pentru interpretarea simultană în cadrul ședințelor Curții de Conturi. Potrivit acestui sistem, fiecare membru ar avea posibilitatea de a se exprima în propria limbă, interpretarea fiind astfel asigurată în totalitatea limbilor membrilor care participă la ședința în cauză. Sistemul ar fi fost simplificat, cu ocazia ședinței de la aceeași dată la care se referă procesul-verbal citat la punctul 175 de mai sus, prin introducerea unui dispozitiv „semischematic”, adoptat în unanimitate. În temeiul acestui dispozitiv, care ar avea drept vocație să rămână aplicabil în locul „sistemului de drept comun” atât timp cât s-ar bucura de unanimitatea membrilor Curții de Conturi, interpretarea ar fi asigurată într-un „număr suficient de limbi înțelese de fiecare dintre membrii săi”. În sfârșit, astfel cum rezultă din nota din 11 noiembrie 1983, dispozitivul respectiv ar fi fost simplificat și mai mult, cu acordul comun al membrilor Curții de Conturi, pentru a permite fiecărui membru să se exprime, la alegere, în germană, engleză sau franceză, cu interpretarea simultană în celelalte două limbi. Acest sistem de interpretare „schematic” ar fi fost adoptat cu „unicul obiectiv de a soluționa situația de fapt care exista la acel moment în cadrul Curții, având în vedere diversele aptitudini lingvistice ale membrilor [de la vremea respectivă] și bunăvoința fiecăruia”. Astfel cum a precizat Comisia în ședință, acest sistem „schematic” s-ar aplica în continuare.
- 177 Trebuie constatat că documentele menționate la punctele 175 și 176 de mai sus nu permit să se determine limba sau limbile de lucru sau limbile vehiculare utilizate în serviciile în cadrul cărora ar fi recrutați candidații selecționați în cadrul concursului vizat de anunțul atacat, ci se referă pur și simplu la regimul de interpretare în cadrul ședințelor membrilor Curții de Conturi.
- 178 Pe de altă parte, trebuie arătat că obiectul acestor documente referitoare la regimul de interpretare în cadrul ședințelor membrilor Curții de Conturi se distinge clar de cel al Deciziei 22/2004, astfel cum a fost prezentat la punctul 173 de mai sus. Prin urmare, nu poate fi admis argumentul Comisiei prin care aceasta caută în esență să stabilească faptul că, prin efectul în special al notei din 11 noiembrie 1983, limba germană ar fi fost adăugată la cele două „limbi de redactare/limbi pivot” pe care le reprezintă, potrivit acestei decizii ulterioare, engleza și franceza.
- 179 În plus, chiar presupunând că nota din 11 noiembrie 1983 reflectă o practică ce este încă de actualitate în ceea ce privește interpretarea în cadrul ședințelor membrilor Curții de Conturi, totuși, astfel cum rezultă din însuși textul acestei note, o asemenea situație factuală se întemeiază pe un acord comun al membrilor, precum și pe „bunăvoința” fiecăruia dintre ei, și anume pe anumite elemente susceptibile de schimbare în orice moment.
- 180 Din toate cele ce precedă rezultă că documentele prezentate de Comisie cu privire la practica lingvistică internă a Curții de Conturi nu prezintă relevanță pentru soluționarea prezentului litigiu.
- *Cu privire la elementele referitoare la limbile utilizate de membrii personalului Curții de Conturi*
- 181 Comisia prezintă de asemenea un tabel intitulat „Limbile vorbite de personalul Curții de Conturi la data de 30.09.2016”, din care ar rezulta, în opinia sa, că germana, engleza și franceza reprezintă limbile cele mai vorbite, ca limbă a doua și a treia, de personalul respectiv.
- 182 Republica Italiană contestă relevanța acestui document susținând, printre altele, că acesta nu face decât să repertorieze cunoștințele lingvistice ale personalului Curții de Conturi și că, în plus, modul în care a fost elaborat îl face total de neînțeles.
- 183 În această privință trebuie arătat că acest tabel cuprinde date referitoare la cunoștințele declarate pentru prima, a doua și a treia limbă de „auditori”, de funcționarii din grupa de funcții AD, precum și de totalitatea funcționarilor Curții de Conturi.
- 184 Independent de faptul că aceste date se referă la data de 30 septembrie 2016 (a se vedea punctul 156 de mai sus), trebuie arătat că, în ceea ce privește partea acestui tabel referitoare la „auditori” (303 persoane), și anume administratori a căror funcție se poate prezuma că corespunde celor vizate de

anunțul atacat, și cu excluderea datelor referitoare la „limba 3” (a se vedea punctul 162 de mai sus), engleza este declarată „limba 1” de 14 persoane și „limba 2” de 228 de persoane, franceza, de 39 și, respectiv, de 45 de persoane, iar germana, de 30 și, respectiv, de 19 persoane. Urmează, printre altele, spaniola (24 și 3 persoane) și italiana (22 și 3 persoane), în timp ce polona este declarată „limba 1” de 30 de persoane.

185 Cu toate acestea, trebuie constatat că, la fel ca datele prezentate de Comisie în ceea ce privește propriul personal (a se vedea punctul 157 de mai sus), cele care figurează în tabelul respectiv nu fac decât să repertorieze cunoștințele lingvistice ale diferitor categorii de funcționari ai Curții de Conturi. În consecință, ele nu permit, nici considerate separat, nici coroborate cu textele examinate la punctele 168-180 de mai sus, stabilirea limbii sau a limbilor vehiculate utilizate efectiv de diferitele servicii de la care provin aceste date, în activitatea lor cotidiană, sau chiar limba sau limbile care ar fi indispensabile pentru exercitarea funcțiilor vizate de anunțul atacat. Prin urmare, aceste date nu permit să se stabilească limba sau limbile a căror cunoaștere satisfăcătoare ar face din candidații selecționați în cadrul concursului vizat de anunțul atacat persoane imediat operaționale.

186 În orice caz, aceste date permit cel mult să se constate că doar o cunoaștere satisfăcătoare a limbii engleze ar putea conferi potențialilor candidați selecționați în cadrul concursului vizat de anunțul atacat un avantaj în sensul jurisprudenței amintite la punctul 159 de mai sus. În schimb, ele nu permit să se explice de ce un candidat care posedă, de exemplu, cunoștințe aprofundate de italiană și cunoștințe satisfăcătoare de germană ar putea fi considerat imediat operațional pe planul comunicării interne, în timp ce un candidat care posedă cunoștințe aprofundate de italiană și cunoștințe satisfăcătoare de spaniolă nu ar putea fi.

187 În consecință, datele prezentate de Comisie cu privire la cunoștințele lingvistice ale personalului Curții de Conturi nu permit să se justifice limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului respectiv în raport cu obiectivul de a dispune de candidați selecționați imediat operaționali.

188 Având în vedere analiza efectuată la punctele 106-187 de mai sus, este necesar să se constate că ansamblul elementelor prezentate de Comisie în ceea ce privește propriile servicii, precum și cele ale Curții de Conturi nu sunt de natură să susțină motivul întemeiat pe necesitatea ca administratorii recrutați să fie imediat operaționali, astfel cum formulează anunțul atacat.

iv) Cu privire la elementele referitoare la difuzarea limbilor germană, engleză și franceză drept limbi străine vorbite și studiate în Europa

189 Comisia susține că printre elementele care trebuie luate în considerare la compararea diferitor interese implicate în organizarea unei proceduri de concurs se află limbile cele mai studiate ca limbă a doua de către cei care își depun candidatura la funcția publică a Uniunii, și anume „tinerii cetățeni ai Uniunii”.

190 În susținerea argumentelor sale, în primul rând, Comisia prezintă un raport al Oficiului de Statistică al Uniunii Europene (Eurostat), publicat în *Statistics in Focus* nr. 49/2010. Din acest raport rezultă, pe de o parte, că limba engleză este „de departe limba străină cea mai studiată [în Europa], la toate nivelurile de educație, urmată de limba franceză, de limba germană, de limba rusă și, într-o măsură mai mică, de limba spaniolă,” și, pe de altă parte, că „limba străină de departe cea mai cunoscută [în Europa] este percepută ca fiind limba engleză, urmată de limba germană, de limba rusă, de limba franceză și de limba spaniolă”.

191 În al doilea rând, Comisia furnizează raportul special Eurobarometru nr. 386 din luna iunie 2012, din care deduce că germana ar fi limba cea mai vorbită în Europa, „întrucât este utilizată de 16 % din totalul populației Uniunii [...], iar primele trei limbi studiate și vorbite în Europa ca limbă a doua sunt, în ordine, engleza, franceza și germana, vorbite de 38 %, de 12 % și, respectiv, de 11 % din populația Uniunii”.

- 192 În sfârșit, în al treilea rând, Comisia anexează la înscrisurile sale Comunicatul de presă nr. 144/2014 al Eurostat din 25 septembrie 2014, referitor la limbile cele mai studiate în anul 2012 la nivelul învățământului secundar inferior, din care deduce că cele trei limbi respective „rezultă a fi [...] limbile cele mai studiate în Europa de cetățenii europeni, adică de cei care își depun candidatura la procedurile de concurs în sensul articolului 28 [litera] (a) din statut”.
- 193 În această privință trebuie arătat că datele statistice respective se referă la ansamblul cetățenilor Uniunii, inclusiv al persoanelor care nu au împlinit vârsta majoratului, astfel încât nu se poate prezuma că ele reflectă corect cunoștințele lingvistice ale potențialilor candidați la concursul vizat de anunțul atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 142).
- 194 De altfel, singurul lucru pe care aceste statistici îl pot demonstra este că numărul potențialilor candidați a căror situație este afectată prin limitarea la limbile germană, engleză și franceză a limbilor care pot fi alese drept a doua limbă a concursului vizat prin anunțul atacat este mai redus decât dacă această alegere ar fi fost limitată la alte limbi. Or, această împrejurare nu este suficientă pentru a concluziona că limitarea respectivă nu este discriminatorie, numărul eventual restrâns de persoane a căror situație ar fi potențial afectată neputând constitui un argument valabil în această privință (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 143).
- 195 Cel mult, aceste date ar putea demonstra eventual caracterul proporțional al limitării respective dacă s-ar adevăra că aceasta ar răspunde necesității ca serviciile vizate de anunțul atacat să dispună de candidați selecționați imediat operaționali (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 144), respectiv că întrunirea cerințele legate de constrângerile bugetare și operaționale sau de natura procedurii de selecție. Or, astfel cum s-a constatat în special la punctele 91 și 188 de mai sus, Comisia nu a reușit să demonstreze că această limitare era justificată efectiv de asemenea considerații.
- 196 Prin urmare, pentru aceste motive, datele statistice menționate la punctele 190-192 de mai sus nu sunt susceptibile, nici în sine, nici privite împreună cu alte elemente din dosar, dintre care în special cele menționate la punctul 89 de mai sus, să justifice limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului în discuție la limbile germană, engleză și franceză.
- 197 Trebuie, așadar, să se concluzioneze, pentru toate motivele indicate mai sus, că limitarea la limbile germană, engleză și franceză a alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului vizat de anunțul atacat nu se dovedește a fi nici justificată în mod obiectiv, nici proporțională cu obiectivul scontat, care constă în recrutarea de administratori care să fie imediat operaționali. Pe de altă parte, și în prelungirea considerațiilor expuse la punctele 85-91 de mai sus, motivele întemeiate pe constrângerile bugetare și operaționale, precum și pe natura procedurii de selecție, chiar dacă ar fi privite împreună cu motivul întemeiat pe necesitatea recrutării unor administratori imediat operaționali, nu pot, nici ele, să justifice limitarea respectivă.
- 198 Astfel, nu este suficient să fie apărât principiul unei asemenea limitări făcându-se referire la numărul mare de limbi recunoscute la articolul 1 din Regulamentul nr. 1 ca limbi oficiale și de lucru ale Uniunii și la necesitatea care decurge din acesta de a alege un număr mai restrâns de limbi sau chiar una singură ca limbi de comunicare internă sau ca „limbi vehiculare”. Mai este necesar, în raport cu articolul 1d alineatul (1) și alineatul (6) prima teză din statut, să se justifice obiectiv alegerea uneia sau a mai multe limbi specifice, cu excluderea tuturor celorlalte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia, T-353/14 și T-17/15, nepublicată, EU:T:2016:495, punctul 156 și jurisprudența citată).
- 199 Tocmai acest lucru nu l-au făcut nici EPSO, autorul anunțului atacat, nici Comisia, pârâtă în fața Tribunalului.

- 200 În consecință, este necesar să se admită cel de al treilea și cel de al șaptelea motiv prezentate de Republica Italiană și să se anuleze anunțul atacat întrucât acesta limitează alegerea celei de a doua limbi a concursului respectiv la limbile germană, engleză și franceză.
- 201 Trebuie observat, pe de altă parte, că nelegalitatea constatată implică de asemenea și în mod necesar nelegalitatea limitării limbii care urmează a fi utilizată pentru anumite probe din ultimul stadiu al concursului vizat de anunțul atacat (a se vedea punctul 13 de mai sus).

B. Cu privire la legalitatea limitării alegerii limbilor care pot fi utilizate în comunicările dintre candidații la concursul vizat de anunțul atacat și EPSO

- 202 Partea din anunțul atacat care privește limitarea alegerii limbilor ce pot fi utilizate în comunicările dintre candidații la concursul în cauză și EPSO face obiectul celui de al șaselea motiv invocat de Republica Italiană. Acest motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 18 TFUE și a articolului 24 al patrulea paragraf TFUE, a articolului 22 din cartă, a articolului 2 din Regulamentul nr. 1 și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din statut.
- 203 Potrivit Republicii Italiene, aceste dispoziții ar consacra dreptul oricărui cetățean al Uniunii de a se adresa instituțiilor în orice limbă a Uniunii și de a primi un răspuns în aceeași limbă, drept care, în speță ar fi încălcat prin limitarea respectivă. Invocând Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ea susține că limba utilizată în cadrul unei proceduri de concurs, departe de a fi o simplă chestiune de organizare internă, se prezintă ca element constitutiv al unui raport de natură constituțională între cetățeanul interesat și Uniune. În consecință, limba unui concurs ar trebui să fie cea a cetățeanului, și anume a candidatului, care nu face încă parte din funcția publică a Uniunii.
- 204 Republica Italiană arată de altfel o lipsă vădită de motivare a anunțului atacat în măsura în care acesta păstrează cu desăvârșire tăcerea asupra rațiunilor care justifică limitarea alegerii limbilor de redactare a actului de candidatură.
- 205 Regatul Spaniei subscrie la argumentele Republicii Italiene.
- 206 În ceea ce o privește, Comisia arată că punctele Hotărârii din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), invocate de Republica Italiană nu sunt relevante în speță, în măsura în care abordează doar chestiunea limbii de publicare a anunțurilor de concurs.
- 207 În orice caz, Comisia arată că, în ceea ce privește concursul vizat de anunțul atacat, trebuie să se facă distincție după cum comunicarea privește chestiuni generale și abstracte sau prezintă o natură specifică întrucât urmează să facă cunoscut interesul candidatului de a obține un post în cadrul funcției publice a Uniunii, ceea ce include, printre altele, prezentarea actului de candidatură.
- 208 În prima ipoteză, candidații ar avea posibilitatea să indice cel puțin două limbi dintre toate limbile Uniunii în care doresc să primească răspunsurile EPSO. Astfel, argumentele întemeiate pe încălcarea dispozițiilor Regulamentului nr. 1 nu pot fi admise în această privință. Comisia prezintă în acest sens formularul de contact pe care EPSO l-ar fi pus la dispoziția candidaților pe site-ul său internet, precum și datele referitoare la limbile în care acest serviciu ar fi furnizat răspunsuri la întrebări sau la cereri formulate în cadrul concursului vizat de anunțul atacat.
- 209 În cel de al doilea caz, candidații ar fi obligați să utilizeze cea de a doua limbă a concursului, care trebuie să fie aleasă doar dintre germană, engleză sau franceză. O asemenea limitare s-ar justifica prin articolul 28 litera (f) din statut, care face din cunoașterea a două limbi ale Uniunii o condiție de recrutare a funcționarilor, dar și prin imperativul egalității de tratament între candidați. Pe de altă parte, această limitare ar răspunde interesului serviciului ca acest tip de comunicări să se desfășoare

rapid și eficient, să fie gestionate pe picior de egalitate de juriul concursului, ai cărui membri au întotdeauna drept limbi de lucru cele trei limbi menționate anterior, precum și de EPSO și, în sfârșit, să nu determine o sarcină considerabilă în termeni de gestionare a resurselor de către EPSO.

- 210 În ceea ce privește, mai întâi, lipsa motivării invocată de Republica Italiană, trebuie arătat că, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 3 din anexa II la anunțul atacat, limitarea alegerii limbilor de comunicare, inclusiv a limbilor de prezentare a actului de candidatură, este motivată în esență de „dorința de a comunica rapid și eficient”, precum și de necesitatea „comparării [candidaților] pe bază omogenă” (a se vedea punctul 11 de mai sus). Prin urmare, argumentul Republicii Italiene întemeiat pe lipsa motivării trebuie înlăturat.
- 211 În ceea ce privește, în continuare, existența unei discriminări, precum și eventuala justificare a acesteia, trebuie amintit că, potrivit articolului 2 din Regulamentul nr. 1, care corespunde în esență articolului 24 al patrulea paragraf TFUE și articolului 41 alineatul (4) din cartă, textele adresate instituțiilor Uniunii de către o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru se redactează, la alegerea expeditorului, în una dintre limbile oficiale prevăzute la articolul 1 din acest regulament, iar răspunsul instituției se redactează în aceeași limbă. În calitate de componentă esențială a respectării diversității lingvistice a Uniunii, a cărei importanță este amintită la articolul 3 alineatul (3) al patrulea paragraf TUE, precum și la articolul 22 din cartă, dreptul rezervat acestor persoane de a alege dintre limbile oficiale ale Uniunii limba pe care o vor folosi în schimburile cu instituțiile are un caracter fundamental (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 36).
- 212 Cu toate acestea, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții, nu se poate deduce din obligația care incumbă Uniunii de respectare a diversității lingvistice că există un principiu general de drept care îi asigură fiecărei persoane dreptul ca tot ce i-ar putea afecta interesele să fie redactat în limba sa în toate împrejurările și potrivit căruia instituțiile ar avea obligația, fără ca nicio derogare să fie autorizată, să folosească toate limbile oficiale în orice situație (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 213 În special, în cadrul specific al procedurilor de selecție a personalului Uniunii, Curtea a statuat că instituțiilor nu le pot fi impuse obligații care depășesc cerințele prevăzute la articolul 1d din statut (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 214 Rezultă din articolul 1d alineatul (1) și alineatul (6) prima teză din statut că, deși nu este exclus ca interesul serviciului să poată justifica limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului, inclusiv a limbii sau a limbilor de comunicare între candidați și EPSO, la un număr restrâns de limbi oficiale a căror cunoaștere este cea mai răspândită în Uniune, totuși o asemenea limitare trebuie să fie întemeiată în mod imperativ pe elemente verificabile în mod obiectiv, atât de candidații la concurs, cât și de instanțele Uniunii, de natură să justifice cunoștințele lingvistice pretinse, care trebuie să fie proporționale cu nevoile reale ale serviciului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 124 și jurisprudența citată).
- 215 În această privință trebuie arătat că, potrivit părții introductive din anexa II la anunțul atacat, „[c]andidații trebuie să utilizeze a doua limbă de concurs (engleză, franceză sau germană) pentru completarea actelor de candidatură electronică, iar EPSO trebuie să utilizeze aceste limbi pentru comunicarea în masă cu candidații care au depus un act de candidatură valabil” (a se vedea punctul 8 de mai sus).
- 216 Pe de altă parte, în conformitate cu punctul 3 din anexa II la anunțul atacat, „candidații pot contacta EPSO în orice limbă oficială a [Uniunii], însă pentru ca [EPSO] să poată trata cererea lor cu mai multă eficiență, candidații sunt încurajați să recurgă la una din acele limbi pentru care personalul EPSO poate să asigure acoperirea lingvistică imediată, fără a trebui să recurgă la traducere” (a se vedea punctul 11 de mai sus).

- 217 Dacă, în ceea ce privește comunicările de acest tip, nu rezultă, în raport cu elementele formulate de Comisie și menționate la punctul 208 de mai sus, că respectivii candidați nu puteau comunica cu EPSO în limba oficială aleasă de ei, trebuie să se constate că atât prezentarea actului de candidatură, cât și „comunicarea de masă destinată candidaților care au prezentat o candidatură valabilă” trebuia să se efectueze doar în germană, engleză sau franceză. Astfel, și pentru identitate de motive cu cele care figurează la punctele 51-55 de mai sus în ceea ce privește cea de a doua limbă a concursului vizat de anunțul atacat, o asemenea limitare constituie o discriminare pe motiv de limbă, în principiu interzisă de articolul 1d alineatul (1) din statut.
- 218 În plus, această limitare nu poate fi compensată de posibilitatea, menționată la punctul 217 de mai sus, de care dispuneau candidații pentru a comunica cu EPSO în limba oficială aleasă de aceștia în legătură cu alte aspecte referitoare la procedura de selecție în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul, C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 48).
- 219 În ceea ce privește temeinicia motivelor invocate în susținerea limitării, întemeiate în esență pe necesitatea de a asigura o comunicare rapidă și eficientă și de a proceda la o comparație omogenă a candidaților (a se vedea punctul 210 de mai sus), trebuie arătat că acestea nu ar putea justifica, în sine, decât o limitare *in abstracto* a numărului de limbi care pot fi utilizate pentru redactarea actului de candidatură și pentru „comunicarea de masă” a EPSO cu candidații admisibili. În schimb, și astfel cum Comisia însăși recunoaște în esență la punctul 148 din memoriul în apărare, motivele respective nu ar fi putea să justifice o limitare a limbilor de comunicare la limbile germană, engleză și franceză decât dacă cunoașterea satisfăcătoare a acestor limbi ar permite candidaților, având în vedere natura funcțiilor care urmează a fi exercitate și nevoile reale ale serviciului, să fie imediat operaționali.
- 220 Or, astfel cum s-a arătat la punctul 197 de mai sus, nu aceasta este situația în speță.
- 221 De asemenea, în ceea ce privește argumentul pe care Comisia îl întemeiază pe existența unor constrângeri bugetare, acesta trebuie înlăturat pentru aceleași motive cu cele prezentate la punctele 85-88 de mai sus. Totodată, trebuie respins, având în vedere analiza efectuată la punctele 106-188 de mai sus, referitoare la elementele prezentate de Comisie cu privire la propria funcționare, precum și la cea a Curții de Conturi, argumentul acesteia potrivit căruia limbile de lucru ale funcționarilor din componerea juriului concursului sunt „tot” germana, engleza sau franceza.
- 222 Având în vedere cele prezentate anterior, este necesar să se admită cel de al șaselea motiv formulat de Republica Italiană și, în consecință, să se anuleze anunțul atacat întrucât limitează limbile de comunicare între candidați și EPSO exclusiv la limbile germană, engleză și franceză.
- 223 Prin urmare, fără a fi necesar să se examineze celelalte motive invocate de Republica Italiană, prezenta acțiune trebuie admisă, iar anunțul atacat anulat în totalitate.
- 224 Astfel, trebuie arătat că, având în vedere cele prezentate la punctul 36 de mai sus, nelegalitățile constatate cu privire la regimul lingvistic prevăzut de anunțul atacat afectează procedura de selecție respectivă în totalitate și implică, așadar, anularea acestui anunț în integralitatea lui (a se vedea în acest sens Ordonanța din 5 septembrie 2019, Italia/Comisia, T-313/15 și T-317/15, nepublicată, EU:T:2019:582, punctul 130).
- 225 În ceea ce privește efectele anulării anunțului atacat, trebuie arătat că, în ședință, Republica Italiană, interpelată sub acest aspect de Tribunal, a considerat că ar trebui ca din acestea să se desprindă anumite consecințe, anulându-se de asemenea listele de rezervă stabilite în urma concursului respectiv. Astfel, având în vedere jurisprudența Curții și a Tribunalului intervenită după anul 2012, nu se poate avea nicio încredere legitimă în ceea ce privește menținerea acestor liste. Regatul Spaniei a achiesat la argumentele Republicii Italiene.

- 226 Drept răspuns, Comisia a susținut că, contrar cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul (C-377/16, EU:C:2019:249), în care Regatul Spaniei ar fi solicitat în mod expres anularea bazei de date întocmite în urma cererii de exprimare a interesului anulate prin această hotărâre, în prezenta cauză, Republica Italiană nu poate solicita anularea listelor de rezervă întocmite în urma concursului în discuție întrucât nu a solicitat aceasta în cadrul cererii sale introductive. Pe de altă parte, potrivit Comisiei, procedura de selecție evocată în cauza în care s-a pronunțat hotărârea menționată anterior ar fi fost mult mai flexibilă decât cea din prezenta cauză, astfel că anularea tuturor rezultatelor acesteia din urmă ar părea total nejustificată.
- 227 În această privință trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, numai concluziile cuprinse în cererea de sesizare a instanței pot fi luate în considerare, iar temeinicia acțiunii trebuie analizată numai în lumina acestor concluzii (a se vedea Hotărârea din 25 februarie 2016, Musso/Parlamentul, T-589/14 și T-772/14, nepublicată, EU:T:2016:101, punctul 30 și jurisprudența citată). Astfel, în principiu, în cursul procedurii, reclamantul nu poate prezenta noi concluzii sau extinde obiectul concluziilor existente, fapt care ar determina o modificare a obiectului litigiului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 1965, Krawczynski/Comisia, 83/63, EU:C:1965:70, p. 785), în afară de cazul în care sunt îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 86 din Regulamentul de procedură, referitor la adaptarea cererii introductive. Or, astfel cum rezultă din dosarul prezentei cauze, nu aceasta este situația în speță.
- 228 În consecință, în măsura în care luarea de poziție a Republicii Italiene în ședință poate fi analizată în sensul că prin aceasta se urmărește anularea listelor de rezervă întocmite în urma concursului în cauză, o asemenea cerere, în condițiile în care nu este conformă cu cerințele amintite la punctul 227 de mai sus, ar trebui respinsă drept inadmisibilă.
- 229 În orice caz, trebuie amintit că, în temeiul articolului 266 TFUE, instituția emitentă a actului anulat este obligată să ia măsurile impuse de executarea hotărârii prin care s-a pronunțat anularea acestui act. Curtea a statuat în această privință că, pentru a se conforma unei astfel de hotărâri și pentru a-i asigura executarea integrală, instituția vizată este obligată să respecte nu doar dispozitivul hotărârii, ci și motivele pe baza cărora a fost pronunțat și care constituie temeiul necesar al hotărârii, în sensul că sunt indispensabile pentru a determina sensul exact al ceea ce s-a hotărât în dispozitiv (a se vedea Hotărârea din 14 iunie 2016, Comisia/McBride și alții, C-361/14 P, EU:C:2016:434, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 230 Cu toate acestea, din motive analoge cu cele prezentate la punctele 83-87 din Hotărârea din 26 martie 2019, Spania/Parlamentul (C-377/16, EU:C:2019:249, punctul 85), anularea anunțului atacat nu poate avea incidență asupra unor eventuale recrutări deja efectuate pe baza listelor de rezervă stabilite în urma procedurii de selecție respective, din perspectiva încrederii legitime de care beneficiază candidații cărora li s-a oferit deja un post în temeiul înscrierii lor în listele respective (a se vedea în acest sens Ordonanța din 5 septembrie 2019, Italia/Comisia, T-313/15 și T-317/15, nepublicată, EU:T:2019:582, punctul 131).

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 231 În temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Republicii Italiene.
- 232 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Regatul Spaniei va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează anunțul de concurs general EPSO/AD/322/16 în vederea constituirii unor liste de rezervă de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7).**
- 2) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.**
- 3) **Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Costeira

Gratsias

Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 septembrie 2020.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul cauzei.....	2
II. Procedura și concluziile părților	7
III. În drept	9
A. Cu privire la legalitatea limitării la germană, engleză și franceză a alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului vizat de anunțul atacat	9
1. Cu privire la motivarea anunțului atacat	10
2. Cu privire la temeinicia motivelor reținute în anunțul atacat pentru limitarea la limbile germană, engleză și franceză a alegerii de către candidați a celei de a doua limbi a concursului în cauză	11
a) Cu privire la existența unei discriminări	11
b) Cu privire la existența unei justificări a discriminării în litigiu	13
1) Cu privire la motivele care figurează în anunțul atacat	15
2) Cu privire la elementele prezentate de Comisie	19
i) Observație introductivă	19
ii) Cu privire la elementele referitoare la funcționarea Comisiei	20
– Cu privire la elementele referitoare la practica internă a Comisiei în materie lingvistică	20
– Cu privire la elementele referitoare la limbile utilizate de membrii personalului Comisiei însărcinați cu funcțiile de audit.....	26
iii) Cu privire la elementele referitoare la funcționarea Curții de Conturi.....	28
– Cu privire la elementele referitoare la practica internă a Curții de Conturi în materie lingvistică	29
– Cu privire la elementele referitoare la limbile utilizate de membrii personalului Curții de Conturi.....	30
iv) Cu privire la elementele referitoare la difuzarea limbilor germană, engleză și franceză drept limbi străine vorbite și studiate în Europa	31
B. Cu privire la legalitatea limitării alegerii limbilor care pot fi utilizate în comunicările dintre candidații la concursul vizat de anunțul atacat și EPSO.....	33
IV. Cu privire la cheltuielile de judecată	36